

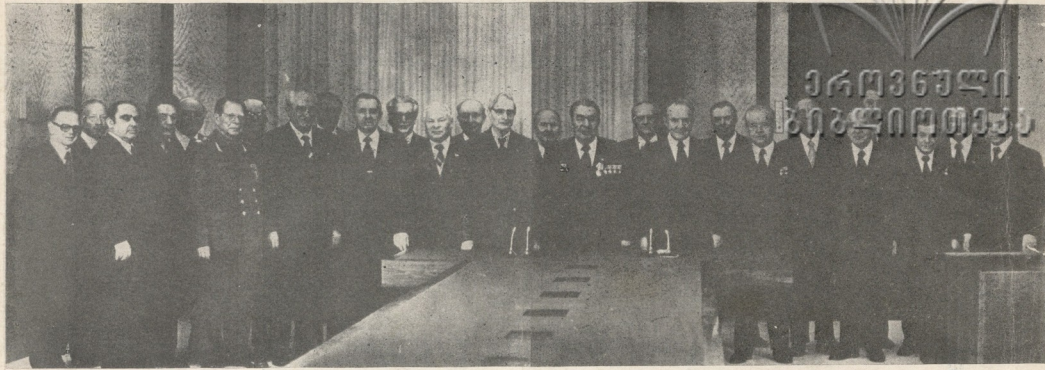
1979

საქართველოს
ფეხბურთის
ფედერაცია

საქართველოს
ფეხბურთის
ფედერაცია

საქართველო

სურათზე: ჭილოს გადაცემის დროს

ლ. ი. ბრეჟნევს გალაყა საგუოგლოს უმაღლესი ჯილდო

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის გრძანებულება

სსრკ ცენტრალური კომიტეტის ბენეფარული მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის, საბჭოთა კავშირის მარშლის, ორგზის საბჭოთა კავშირის გვირის ამხანაგ ლეონი ილიას ძე ბრეჟნევის ლენინის ორდენითა და მისამ „ოქროს მარსპვალის“ მედლით დაჯილდოების შესახებ

დიდი სამამულო ომის წლებსა და ომის შემდგომ პერიოდში საბჭოთა კავშირის ეკონომიკური და თავდაცვითი მდიდრების განმტკიცებაში კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს წინაშე უდიდესი დამსახურებისათვის, მშვიდობისათვის შრომისათვის დაუღალავი შრომისათვის და დაბადების დღესთან დაკავშირებით სსრკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, საბჭოთა კავშირის მარშალი, ორგზის საბჭოთა კავშირის გვირი ამხანაგი ლეონი ილიას ძე ბრეჟნევი დაჯილდოვდეს „ლენინის ორდენითა და მისამ „ოქროს მარსპვალის“ მედლით.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე მ. კუზნეცოვი.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი მ. გიორგაძე.

მოსკოვი, კრემლი. 1878 წლის 19 დეკემბერი.

19 დეკემბერს კრემლი სსრკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარეს ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევს გადაცა საშობოლოს უმაღლესი ჭილო — ლენინის ორდენი და საბჭოთა კავშირის გვირის მესამე „ოქროს მარსპვალის“ მედალი.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის დავალებით ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევს ჭილო გადასცა სსრკ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიბიუროს წევრმა, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა მ. ა. სუსლოვმა.

ჭილოს გადაცემაზე იყვნენ ამხანაგები ი. ვ. ანდროპოვი, ვ. ვ. გრიშინი, ა. ა. გრომიკო, ა. პ. კირილენკო, ა. ნ. კოსიგინი, ა. ი. პულეჟი, დ. თ. უსტინოვი, კ. უ. ჩერენკო, პ. ნ. დემიჩევი, ვ. ვ. კუჩნეცი, პ. მ. მავროვი, ბ. ნ. პონომაროვი, ნ. ა. ტიხონოვი, ი. ვ. კაბიტონოვი, ვ. ი. დოღვი, მ. ვ. ზიბანინი, ი. პ. რიაზოვი, კ. ვ. რუსაკოვი, მ. ს. გორბაჩოვი, აგრეთვე სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე მ. ხოლოვი. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პალატების თავმჯდომარეები ა. პ. შტიკოვი და ვ. პ. რუბენი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი მ. ვ. კიორგაძე, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის თანამშემუენი ა. მ. ალექსანდროვი და ა. ი. ზლატოვი, სსრკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის რეფერენტი ე. მ. სამოტეიკინი.

საშობოლოს უმაღლესი ჭილის გადაცემისას აშხ. მ. ა. სუსლოვმა სიტყვა წარმოთქვა.

საპასუხო სიტყვა წარმოთქვა აშხ. ლ. ი. ბრეჟნევმა.

ლეონიდი ილიას ძე
გრაფინი

გრაფი

ცალკე წყანდ დაისტამა სკკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის ამხანაგ ლეონი ილიას ძე ბრეტნევის მოგონებები წიგნი „უპაბრის“

საბჭოელო ყველგანის განსაჯობრებულ უყრადღეს ბინდა დ იენს მოგონებებისხში. ეს განსჯებუ არის: მოგონებები ამ თუ ამ მინუტელოვანი ამბების, ძვრების, ჩაგლოე წლების უშუალო მონაწილის შირი არის დაწერილი, მისი თვალის არის დანახული, აღწული, ამ მდინდა ამ დროინდელ ცხოვრებასკ შუღლმანებლად განმოსცხვებს; მკითხველის ინტერესებ ამით გასაღწერება.

უმოკლეს ხანში ერთმანეთს მოხვდა ლეონი ილიას ძე ბრეტნევის მოგონებთა სპი წიგნი: „მეტორ მიწა“ „აღორძინება“ დ „უპაბრის“. სამივე წიგნი რჩა მოკითხვად დ მერე დადურებდები, თვანთალოდ ხედავ ერთი კაცის ამოცანებულ ცხოვრებას, იმ კაცის, რომელსაც თავის უტრუველეს მოვალეობას ნაშრომის, ხალხის სპისახურის მიზნითა, დ რაც შთავაზირა ამ შემოხვევაში იგრძნობს გამორჩეული სახელმწიფო მოღვაწის რიგითი ადამიანებთან სიახლოვე, იგი ყველგანის ხალხის გვერდით არის, ხალხს ტრიალებს, მათ პირვარამს იზიარებს დ ამ პირვარამს არ მალავს, არ ათიოვებს, არ აშაშაშობს. იმედი დ რწმენდა აქედან მოდის. იმედი დ რწმენდა კი უფრო მერისისათვის ბრძოლის, შრომა-გარჯის თავდადოთვ სწინდარბია

ლეონი ილიას ძე ბრეტნევის სამივე წიგნი კანონმდებარე, ლოკურთად მოხვდა ერთმანეთს დ მთელი სიტყვით გადავიწყობა რჩა წიგნი ცხოვრების შრომატოლი მოვალეობის ვნამ მწიხვდობრის, თავგანწირვის, ვნამ დანერგულ-განაღებულ-ბულის აღდგენის დ ვამი უძოლო დამტების, დაუჯინებელი ქანისა, ეს ყველაფერი ამ ჩვენს მეს-სობრეულში მოხდა, ამ ჩვენში უშუალო მონაწილეობით, ამ ჩვენში მამა-მამასა დერითია დ ხელთი. თუცა ჩვენე წინაპრებულ ისევ ჩვენ ვართ იმისი ჩვენთვის იმედებულ, ჩვენთვის არცხოვდინ — ყოველგვარი თავდაცვითი იმის დ გარკა მამ შერძინების, შთანთქმების სკეითოლოლოვანი გამობრუნული ასე რომ, სამივე წიგნი ჩვენს ეტობს უყვალ თაობის წიგნი!

„უპაბრის“ გამოსვლამ კიდევ ერთი საინტერესო უფუტელი დაწარმოა ჩვენი ეტობისა. შემოხვევათი არ არის, განაწარმოა ჩვენი წიგნი ამ იუსი, „უპაბრისკა“ ერთხანად რომ მიიქროს საყვედლოთ უყრადღება. არ, ბას ჩვენში ვარტყებთ: „იმის გამო, რომ ამერიკული მკითხველი დიდ ინტერესს იჩენს სკკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი

ბრეტნი სოსოცლისტი გრაფინი

საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის ლ. ი. ბრეტნევის ნაწარმოებებისში, ამერიკის შეერთებულ შტატების ერთ-ერთი უდიდესი საპარტიული ფორამა „სტეიპონ პრესის“ მიღობ გადაწყვეტილება გამოკვეთის წიგნები: „მეტორ მიწა“ დ „აღორძინება“ გამოცემლობას გადაწყვეტილი აქვს აგრეთვე გამოუშვას წიგნი „უპაბრის“.

და კიდევ: „მეტორ ამერიკული უდავოდ დიდი ინტერესით გაეცნობა ლ. ი. ბრეტნევის მოგონებებს იმის შესახებ, თუ როგორ ათვისა და ჩააყენა ხალხის ხანსახალსო საბჭოთა ხალხმა უპაბრისის ეპიბირი მინების უდავებარე სიტუაციებ, — აღნიშნა ინტერესით ამერიკის შეერთებულ შტატების თავდასანიერ სახელმწიფო მოღვაწე ლ. კაისინა“.

ასეთი დიდი ინტერესი განპირობებულია იმ უშუალოობით, ადამიანებთან სერიოზის გამონახვის იმ ხაოცური უნარით, ცხოვრების ცოდნით დ პრეტორია პასუხისმგებლობის იმ გრძობით, რაც ამ წიგნიდან ავს ნათლად, ხელშესახებავ გამოსცვივას.

ცხოვრების მანიღლე ადამიანი ბვერ ჩამებს ხლებდა, ხედავს, გრძობს, რისა ვაგმომცხვ ყოველთვის იცა ზერსდება, მარჯად შთავაზირა მინც უმარტობის ხოლმე მესხივრებას დ ეს შთავაზირა უმარტობისაც ხალხი.

„უპაბრის“ წინა პლანზე უნახალი-ადამიანები არან წამოჩენილი. მათთვის შთავაზირა არა თანამდებობა, არამედ მოვალეობა. ამ შხრე მართლდ რომ საინტერესო ეცდოდა ანდრას ასული ზაიჩუკო, რომელც შოთიხობს განთავისუფლებულ პარტიის რაიკომის პირადო მდივნის მოვალეობისაგან დ ჩამორჩენილი საბჭოთა მუშურების დამტოვრებად ვაგზავნიან. ერთ-ერთი მონაწივე საბჭოთა მუშურების დარტყმის თვედერ ტროუშკის ძე მორგუნოს კი ჩააღმარებლის თვე-მგლობრება შესთავაზეს, რაზედაც კატეგორიულ უარს აცხადებს დ ასახუტებს კიდევაც.

ახე მხოლოდ ის ადამიანები იქცევიან, ვისთვისაც ნათლად მათი არა იმდენად შესაბუნებლობა, რამდენადაც ის, თუ სად უფრო არან საბერონი, სად უფრო ვაგაღვებნას თავიანი ხალხს.

უგჯობრად ამბობ ჩაქსოვა ამდინი სიბოთი დ სუცავრადო მათ საქმინაობას, მათ კითხლ სახედებს.

ასეთი ვულში ჩაწმენილი ამბები ამ წიგნიში ვერბა.

ჩემთვის, როგორც მერლისათვის, „უპაბრის“ საინტერესო იმ შხრედაც, რამე მისი საბატკულე დარბერებულავ ნამდვილად მოხდა. ვითხობრებო წიგნისა, დ ქაიროშლის გვეგნე მესხის, სიცოცხლეში ატანს, სუნქვას მკითხვას ზაფხულის ზეცო დ ამ დროებითი ვულგატობლობის ნავეტულ მტარებდა, უპაბრის ათვისების მერორ წელს რომ მოხდა — მცირე მოსავალაობის ნავეტელი, რაც სესტატოსების, უფრო კი უტხობელი სესტატოსების სახაბარყო, საღმიდლო გახდა.

„უპაბრის“ პირველი ვაგზაფულო მარგალმზრვი დამაწმომდა: როგორც სასახარლო, როგორც საზოგრო, როგორც უდავრესად აღმხული დ მწილე სტკიო კრებები კაჯალი ადამიანად, უფრო კერტობა ვიდრე გვეგნა. სკმე მარტოს სი კარ არის, რომ საუყურთვინაი გვეგნობა, ვაგმულბობის ჩაღარბობად უტყვივით დასქელებულ, იტყვი მკვირვი იუსი, რომ ვეოვანს არ ეტობრბობდა, არამედ იუსი, რომ უყახებოს უპარზე უაჭობო-

რად ვაგზაფულო არ არის ხოლმე, ამ სიტყვის ჩვეული მნიშვნელობით. აუჭორი პირის ათვისებობა ისეთია, რომ ზამთარს ღამის საკვებარე მოხდებს ზაფხულში. ვაღნება თუ არა თოვლი, ჩამოცხება, მანისში ჩვეულბერებ არასოდეს არ წყნის, მიწა სწრაფად შერბა, ქვაყავებს, დ ხენა ერთობრად მწილდება“.

მეტარამ თავდაუოვავმა გარჯამ უამინდობაც დამარცხა და სტეტატოსების ეტყვიც.

ველარ გამოსხენება, რომელი მერტლის წაგნში ამოვიოთხე — ადამიანები აშენებენ ქალაქებს, ქარხნებს, გზებს, ხიდებს; მათოაგებენ მუშურბლობას დ ამაო სხვაგან ვაღადავ, სხვა მუშურბლობაზე მიდანს დ დამთავრებულ ქალაქების, ქარხნების, გზების, ხიდების გარდა, იქ სახელმწიფო ტოვებენ, მარჯად იმ სახელავეებს ბერივი ვერ აწენებს.

ლეონი ილიას ძე ბრეტნევის კი ეს, თითქოს შემოხვეული შემანინა და ჩვენც დაგანავდოვინა: „ჩველბები შელო შელოა ეცდოვა ანდრას ასულმა ახალ მიწას, რომელც ამხ შეთვარა. დ როგო ეცდებოდა, საავადმყოფოში მიხული მეგობრების მხოლოდ ერთი რამ სიხივია: — ნე შელოდობათვი ჩვეს ხალხებს, არ მიწა რამე მამოჩებდა ტესპა...“

ყოველი ნამდვილო ადამიანი, თავისი ხალხის, სამშობლოს ნამდვილო ადამიანი, თავმდაბალია. იგი ხალხური არაწავა ამს ვეგუნება — ადამიანს თავმდაბლობა აუცილოშიდობლობა. „უპაბრის“ არა მარტო მისი ავტორის კიდევობლობორი თავმდაბლობა ვეგუნება ამდინ საბუნებროს, არამედ იმ ადამიანებისაც, რომლებიც ამ წიგნის მოქმედებებში არან ვინმე სუცავრადოვად ვაწერნას ეს წიგნი!

ტრაქტორისტები დალაუვა: სხვებს დეფობო ვაზა, თვითონ ბოლის წყინდა ვაგინდოლ მდინარის გადასახლავად ყინული ჩატყვად დ დალოვბა. როცა მეგობრებმა წყინდა ამოიკვეცი დალოვბო, ჩვენე საბჭოთა კავშირის ვეგირი მოქმობა უმოკვს. მანახლ კავშირისა მუშურბონისა არანდ იცოვა, რომ მათ ვვერტობი ასეთი კაცი მუშობოდა. როგორც გამოირტყა, ვეგირის წიგნმა დანდოლ მოტობამ ძე ნეტებრტონის დუნების ვაღაღაბისა თვის შოვლია. დ კიდევ ერთი ვულსობრეველო იუსი ბილუბა. მე მახსოვს დნბარი, მახსოვს მერსარტო ვეგვის წიგნიშამ დ ვაგაღვლის ვეგირები. თითქოს რა უნდა იყოს მარტოობის კაცისათვის ეცლის მიწინაგრე ბარტა, არა რომ, სხვა ხოლმე ცხოვრებში ასეთი ვულსად უფრო ვაგმობევივბი“.

ეს გრძნობა, ეს გულმსკეობელი შეამდებია.

„უპაბრის“ ვაგზაფურად: მთლიანობით ადამიანი კითხობლობა ჩვენში თუ საღვარებაგით. ეს კი ამ თვისის უტყვარი უშუასახება.

ადამიანები კითხობლობენ მას, რაც მათ ხასიათთან, შეხედულებასთან, ცხოვრებასთან, სურვილთან არის ახლოს. ეს ყოველთვის კი უნდა არის ლეონი ილიას ძე ბრეტნევის წიგნი „უპაბრის“.

„უპაბრის“ მიწის სუცავრულისა დ სიტოვების სუცავრულის წიგნია, კი სუცავრული კიდევ ერთხელ უტყვას ხსენს იმ დიდ მუშინებას, კაცობრეობის მითხვ, როცა ვეგნ ცხობლობა მიხელ მოვალეობის სკკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის, სსრ კავშირის უმაღლესი ხალხის პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ამხანაგი ლეონი ილიას ძე ბრეტნევი.

პარლო კომბრინძე

გვესაუბრება

საკათედროსა და მუთიანის
საკალაო ამონიების პირველი
მდივანი

წმგზარ რუსხმ

მეათე ხუთწლედი ყველა წელი ქუთაისის
მერიტობლიონის არის სახლობი მუდგონის
ყველა დარბუ წინ ვადაგმული მეტეკ ნაბერ,
აღმუხედილის ფართი პროგრამის რეალაზიციას
და ახალ-ახალი ვარაუგების ხანა.

ქალაქის მუშობილბისათვის 1978 წელი მაღალ
წლებიწილის აღების წელიწადი იქცა. მეათე
ხუთწლედი დავალებია წარმატებით განხორციე
ლებისათვის აღებული ტემპების კიდევ უფრო გა
ძლიერება სრ კავშირის კონსტრუქციის მიღების
შედეგად და წარსაყოფობრიო მზადების შე
ძრობით.

სამრეწველო წარმოების მოცულობა წლის ბო
ლისათვის 7.1 პროცენტით გაიზარდა — ნაცუ
ვალად დადგომილი 5.1 და ხუთწლედი ვადაგმულწინ
წლებითა 6.8 პროცენტისა. შრომისწარმოებების
წარდის დავალია 101.8 პროცენტით შესრულდა
და მისი მატება 1977 წელთან შედარებით
5.4 პროცენტს შეადგენს. წლის განმავლობაში
შეარმოება 668 მილიონი მანეთის პროდუქცია,
21.6 პროცენტით მეტი, ვიდრე 1975 წელს. გვიან
წივით გამოყუდებული 14 მილიონი მანეთის სამრე
წველო ნაყოფისა. წარმოების მოცულობის 81.2
პროცენტით მიღებული იქნება შრომისწარმოებ
ების წარდის ხარჯზე.

პროდუქციის თვითღირებულების შემცირებით
მიღებული იქნება 5 მილიონი მანეთის ცორობა.წი
წის ბოლოსათვის საბალანსო მოდების გვიგა
101 პროცენტით შესრულდება და მიადრებს 88.7
მილიონ მანეთს.

მრეწველობის ინტენსივაციის ზოთ განვითარების
ტრენდების განსაკუთრებით გამოიყოფა ქალაქის
მანქანაშენობის რეწველო ქიმიურ და კვების მე
რეწველობის საქარმრეწო, ხუთწლედი ვადაგმული შე
დრობა წარმოების მოცულობა მანქანაშენობის
რეწველობის 25.4 პროცენტით გაიზარდა დი
რეტულიწილის ვადაგმულწინებული 17.8 პროცენტის
სა და დაგვიძო 19.8 პროცენტის ნაცვალად: კვე
ბის მრეწველობა წარმოების წარდის ტემპებით
წლის უაპო ვადაგ ხუთწლედი დარტეტილი წარ
მოების მრეწველო ქიმიური მრეწველობის დარგში წარ
მოების წარდის საშუალო წლიურმა ტემპმა 6.9
პროცენტით შედგინა და ვადაგპარბა ქალაქის მრე
წველობის წარდის საშუალო წლიურ ტემპს.

მნიშვნელოვანი წარმატებებია მოიყვებული
პროდუქციის ხარისხის ვადაგმუბების საქმეში.
ქალაქის მრეწველობა დღეისათვის ხარისხის სხე
დულწილი წლიურ 138 სახეობის ნაყოფისა აწარ
მოებს, რომელთა ხედილობა წინა ხაზით პრო
დუქციამ წლის ბოლოსათვის 22 პროცენტამდე
გაიზარდა.

წარმატებით ვადაგმდებენ ხუთწლედი დირეკ
ტივითი ვადაგმულწინებული ვადაგმუბების და ადგი
ბულ ვადაგმუბებებს ქალაქის სატრანსპორტო
ორგანიზაციეში.

უწყანაწილი ხანებში მნიშვნელოვანი ღირსების
ტემპის ვადაგრა ვადაგმუბების ქუთაისის
კვების მრეწველობაში. ექსპლუატაციონა შევიდა
კვამრეწველობის 2 ახალი განყოფილება. 5000
ნომრით ვადაგრადა სატელეფონო ქსელის ტეგა
დება.

მიმდინარე წელს კარგ შედეგებს აღწევენ ქალაქის
სამრეწველო ორგანიზაციებში. ვადაგპარბები
წლიურ 102.5 პროცენტით ვადაგდება სახიზრო მშე
ნობლობის დავალიებში. გვიგან წივით შესრულდა
220 ათასი მანეთის მანქანაშენობის-მანრეწველო
სახეობების. საქმლბოთაციოლად ვადაგვიძოა 75.5
ათასი კვადრატული მეტრი სართლო ფართობის
საცხოვრებელი სახლები, ანუ გვიგმორთან შედ

რებით 2792 კვადრატული მეტრი ფართობით მე
ტი. ახალშენობლობის ობიექტებს 1.124 ობიექტი.

ქალაქის მაღი შეგებება სამრეწველო და სომე
ქალიყო დანიშნულების 22 ობიექტზე. მათ შორის
ვადაგრა მრეწველოლოლიანი სავადაგმოყო, სახა
ლობი სახარმრეწობის ახალი შენობა... სექციონალ
ბოთივ ვადაგრა სავტომობილო ქარხნის პროდუ
ქციონერი სარეწველობის ახალი კომპლექსი,
ფასობიერიანი კითობიერი, 1200 მეტრი
სიგრძის ვადაგმული მინიერ რიონზე მნიშ
ვლოვანი ღირსებებში ვადაგრა ქალაქის კო
ნსტრუქციის მოხსნებების ვადაგმუბებისათვის.
ღირსებების ქალაქის 41 ათასი მეტრებით სარ
გებლობის ბუნებრივი ვადაგრა. ცენტრალური ვადა
გმობაზე ვადაგვიძოა 687 ათასი კვადრატული მე
ტრი სართლო ფართობის საცხოვრებელი სახლები.
სარეკონსტრუქციო სამუშაოების ჩატარება და კიდ
ევ უფრო ვადაგმული ვადაგმუბების ქუჩა, მაღალ
ღამრეწება სართელი მიწისქვეშა ვადაგმული
შენობების რუსთაველის მოედანზე.

წარმატებით სრულდება სახელმწიფო ბეგებში
და სოციალდებლობის ვადაგმობის და სავადაგ
მოებრის მოხსნებებში. ამას ვადაგმული შე
ნუყო ხელი ახალი სიმძლავრების ათვისებებამ.

საქმობის

მიმდინარე წელს ექსპლუატაციონა ვადაგრა 600 კვადრატული მეტრზე მეტი ვადაგრა და აღმდეგი სასე
ლოში მუდგონის ფართობი, მუდგონზე ნაცვა
სავადაგმობი მოხსნებების კომბინირი, ტყარის
საქმობა ჩატარება ხილბოსტანეობის რეკონს
ტრუქციის მოხსნებლობის ნაცვალად წლიური გვიგით
ვადაგმულიწილი 178.116 ათასის, მიყოფებით
182.000 ათასი მანეთის სახეობის და სამრეწვე
ლო საქმობი. ვადაგმული შეგებების პროდუ
ქციონ შედარებით წარდის ტემპი 8.5 პროცენტს შეად
გენს ნაცვალად დაგვიძოა 8.5 პროცენტისა. ვადა
გრა ამისა, მოხსნებების ნაცვალად წლიური გვიგით
ვადაგმულიწილი 7.186 ათასი მანეთისა, ვადაგრა 250
ათასი მანეთის მოცულობის სავადაგმობი
მოხსნებობა, წარდის ტემპი ნაცვალად გვიგით ვადა
გმულიწილი 8 პროცენტისა, წლის ბოლოსათ
ვის მოყოფენ 30 პროცენტს.

მეიერი 21 კვადრატული ქალაქის კითობიწიონისა
და ვადაგმულიწილისათვის.

შესასრულებელი ვადაგრა მოხდა ქალაქის მოხსნებობის
სულოტური მოთხოვნილების ვადაგმულიწილი.
მათი ინტელექტუალური ღირსი ახალბეობისათვის.
თი, ასეობა ძალზე მოყულები არ წარმატებით, რომ
ღირსად ვადაგრა ქალაქში 1978 წელს.

მეიერი ხუთწლედი დარტეტილი რომ 1978-1980
წლების ფართო, ყუდობსომცველი პროგრამისა შეე
მუშავა 1978 წლის 22-28 დეკემბრის
განსაკუთრებული საქალაქო პარტიული ორგანიზაციის
XXIII კონგრესიში. გვიგითი კი მართ
ვლად ვადაგმულიწილი. აქ მინარწიწილიდ ვადაგ
რაში ხანი ვადაგრა ამ ვადაგმობის, რომ ხუთწლედი
ღირსის მოხსნებებისათვის ვადაგრა, ვადაგმულიწილი
ავადაგმობის სარეწველო, რაც ვადაგმულიწილი დიდ
შრომით ატეობისა და ვადაგმობის მოყოფენ, ვადაგრა
მეიერი 8 ივნის არ ვადაგმობის, ავიატრეული ტეგმა
არტება, რომ ხარისხობითიან ქალაქში, ვადაგმული
შრომისა მოიხვედელი ვადაგმობა დიდ მართლურ
კმარობებს ვადაგმობისა შრომობი ავადმანს.
ახალი კი 1978 წლის გვიგებში შესახებ მოიხვე
ობით მოყოფენ.

მნიშვნელოვანი მიზნების მიღწევას ვადაგმულიწილი
წლები ქალაქის სახლობი მუდგონისათვის ვადაგრა
წი 1978 წელს. წარმოების მოცულობა 1978 წლის
მოხსნებობის შესრულებასთან შედარებით 5.5
პროცენტით, ხილი შრომისწარმოებების 1.8 პრო

ცენტით ვადაგრადა. პროდუქციის პროდუქციის
ტემპის მომაგალი წელს 87.5 მილიონი მანეთის ვადა
გრაზე.

შარდით ტემპებით ვადაგრადადა მანქანაშე
ნობლობის ბაზა, 40 მილიონი მანეთით ვადაგრა
სარმრეწობი ღირსებით. ახალი სარმრეწობი სიმძლავ
რის შეგებება სავტომობილო და რეზინის ტეგ
ნიერუ ნაკობივარა ქარხნების რეკონსტრუქციონა
და პროცენტით ვადაგრადა ფასების ტემპობის
რეწველობით.

ვანსაკუთრებით, მაღალი წივითი ტემპითა ვადა
გმული ელექტროენერგეტიკის (22.4%), სამრეწვე
ლო მახალების (11.7%), კვების მრეწველობის
(5.5%) და ქიმიური მრეწველობის (5.2%) სარმ
რეწობის, მოყოფენ წელს 9.5 პროცენტით ვადაგრა
და კულტურული-სავადაგმობიერი და სამრეწვე
ლო დანიშნულების სავადაგმობის წარმოება და იგი 87 მი
ლიონ მანეთს ვადაგმობის.

ვადაგმობისდა პროდუქციის ხარისხი, ახალ
ღებია მისი სარეწველო და ხანგანგობითი, 145 ერთე
ლამდე ვადაგრადა ხარისხის ნიშნით პროდუქციის
სახეობათა რაოდენობა, ხილი მისი ხედილობა წი

ლი წარმოების მოცულობაში 23.5 პროცენტს შეად
გენს.

1979 წელს ქალაქში ვადაგრადადა მშე
ნობლობის დიდ პროგრამა. დღეისათვის ყველა
წარმის მიხედვით ამ მზრით დაიხარება 49881
ათასი მანეთის ვადაგმობა, რაც 18.5 პროცენ
ტით აღმტეგია მიმდინარე წლის მოხსნებობის შეს
რუბების. კალბანების სართლო მოყოფლობის
29828 ათასი მანეთი დაიხარება სამრეწველო-სა
მრეწველო სამუშაოების შესრულებაზე, 16.1 პრო
ცენტით მეტი ვიდრე წელს არის ვადაგმულიწი
ბული.

დაღებითი პერსონალითი იხსება მომაგალი წელს
ვადაგრადა და სავადაგმობიერი მოხსნებებისა.
მოხსნებობის 1979 წელს გვიგით დიდ მოყოფენ
191.800 ათასი მანეთის საქორლად და უადაგრა 7,188
ათასი მანეთის მოცულობის სავადაგმობიერი
მოხსნებების, არსებულ რეკონსტრუქციის მოხსნებ
ობა და ქალაქის მოხსნებების სეფრის 2 მართლ
აღურ-ტეგნიერი ბაზის ვადაგმობის 2 წლიანი
ტრესტეტილი გვიგით ვადაგმობილი აღნიშნუ
ლი ტემპობის დაღების პერსონალითა რეალაზი
ციისა.

ივენი ყუდობილად მარს ტეგნიერი ქალაქის ხაბობს
სავადაგმობის რიბობიტებას, რომ 1979 წელი ივენი
უადაგმობი ქალაქის ცხოვრებაში კითობიწიონის
ფართო პროგრამის ვადაგმობის, ვადაგრაგმობის
და აღმრეწობის წილად ვადაგრა.

ბეგის ვადაგრადა 1979 წელი კულტურული
ცხოვრების სეფრისა, მოვაგრა კი არის, რომ
ქალაქის კულტურის რეკონსტრუქციის ერთ-ერთი
წარმევი კულტურის ცენტრის დაჯარული სახელი.
დარწმუნებული ვადაგრა ვადაგმობის ვადაგრა
მეიერი 8 ივნის, რომ ეს პროგრამა უადაგმობი წი
ლის მანძილზე თანამეწველოლად დაღებობითი
ხობიყოფლობა.

ახალი წელი, როგორც ტეგვანს, კარგა მომდგარი,
სურსათის „ღირსების“, მისი ვადაგმობისა და
თავდაცობის მოხსნებობისა ვადაგრადა, უადაგრა
გრა, რომ კულტურის ერთ-ერთი მდგრადი უადაგრა
დოღენ წილ მეიერი ხუთწლედი დიდ მოყოფენ
შესრულებას.

და კიდევ, დიდ ვადაგრა ბედნიერებასა და სი
ეთვის უადაგრაგმობისათვის.

1978 წ. XII.

რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის
მეფეოლდე

სასაზღვრო სიკვდილი

ახალი წლის წინა დღე-
ებში ურნალ «დროვის»
კორესპონდენტები ეჭვი-
ვნან ჩვენი რესპუბლიკის
მორჩინავე ადამიანებს და
სოსოვს პასუხი გაცვით
შეგვებ უპასუხებთ:

რით იყო თქვენთვის ღირსშესანიშნავი 1978 წელი?
რა შრომით წარმატებებს მიადვინეთ მეთუ ხუთ-
წლიან მესამე წელს?
რა დამძიმებ ბაშეთ დასახული 1978 წლისათვის?
რას უსურვებთ ურნალ „დროვის“ მკითხველს?
გთავაზობთ მით მიერ ბავშვულ პასუხებს.

უშანგი ჩაბაღლივილი, მცხეთის მევენახეობის საცდელი მეურნეობის მეფენახე

მიწეურა 1978 წელი.
აბა აღვადგინეთ ვინებაში, რამდენი სისარული,
წარმატება, გადაუღებო მინერის დაკრება მოუტანა
მან ჩვენი თვალწინდელი საშობლოს შრომებებს.
საქართველოს შრომელსავე აქვთ ბევრი რამ სააბა-
ყო. ვეწლავდეს რომ თვე დავანებთ, ჩვენი რესპუბ-
ლიკის სოფლის მეურნეობის მეშვეობა სასახელი ის-
იე ცმარა, რომ მათ ღლი გადაჭარბებით შეასრულეს ჩა-
ისა და სამრეწველო ეურნის წარმოების გაიღებულ
ვაიღებულვებში!

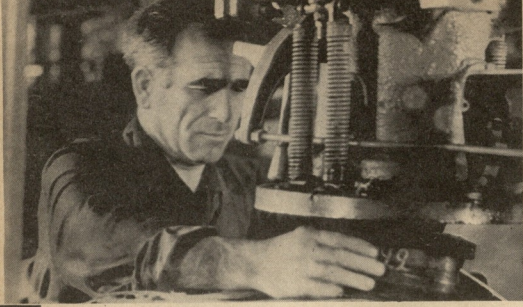
პირადად მე მათე ხუთწლიან მესამე წელს კარგი
მაგწუნებობით გამოვარებ. ჩემზე გაიორგებულ
ფართობიდან ბემშით გათვალისწინებულ 52 ცენტნე-
რის ნაცვლს მოკრეფე და სახელმწიფოს ჩავაბარე
145 ცენტნერი მაღალხარისხიანი ურეჩეი.

მტკიცედ მაქვს გადაწყვეტილი, 1979 წელს კიდევ
უფრო მეტი მიწოდებითა და თვალდებით ვიწრობო,
მეტი წელი შევტარებ საერთო ზეგვის და ღვლას-
თის შექმნაში.

მინდა ვისარგებლო შემთხვევად და ეურნალ „დრო-
ვის“ კოლექტივს, ეურნალის მრავალრიცხოვანი მკითხ-
ველს, მთელს ჩვენს ხალხს სულითა და გულით მი-
მულოცი ახალი 1979 წელი.

დალი ბაზარაძე-ნოზაძე

თბილისის მ.ე.ე პოლიტექნიკის ექიმი-პედიატრი
რა შეიძლება იყოს იმაზე დიდი სასურველი, რაყა
ჩველი ბავშვების საბავშვო ბაღის აღსარებულებს
წამოშობულებს, საბავშვო ბაღის აღსარებულებს
ვიან, ვეწლავდეს დეკანოვს მასწავლებლებს და როგორც იტუ-
რისა, როგორც კემს, როგორც სასწავლო მათემატიკა-
წლის წესს უნდა შევხებოდე მანებებს ის ფაქტი, რომ 1978
წელს ჩვენი ბავშვთა სიცილითარების არც ერთ
სიცილითარს არაა ადვილი უნდა შევხებოდე.
წელიწადი მუშაობის დროს ჩვენი მომავალი თაობის
ცილის ბუნებას, რომლებიც უნდა შევხებოდე, მათ
მეტი დაუზოგავად ვაძინებ ურნალს, თითოეულ მე-
წარბილობის დამცემს ვაძინებ ურნალს, თითოეულ მე-
დაწინმებულს ვარ, ჩემს კოლეგებს სასწავლო
1979 წელს დასწავლავს გამოვლავ, თუ ვიტყვი, რომ
ლბი.
სიცილს, მხოლოდ სიცილს, ჩამოშობულებს
დაცემ და მაყვებს — აი, ჩვენი უბედურესი მომავალი თაობის
დასწავლავს სასწავლო ბავშვებს, თითოეულ მე-
თემეს იყავინ 1979 წელი
და, ჩვენი სიცილისტური საშობლოს მისულორის
და ახალი მიწოდების მტკიცე გამბარათის 1979 წე-
ლი

გადავიხსენებ ერთმანეთს, მოციხის, რამდენიმე წუთში ჩაკლულს და-
კავშირებულ ათასი ამბისა და ათასი კორის-გახსენება მოასწრს.
შერე მალა-მალა, კოპიად ვაწირობილმა თანაგვერდელმა ბაღსებუნი
შეინწრა, ჩაახვედა და უკითხავად წამოიწყო:
— ამას წინაი საქანდობა დისტრაცია დადივარ... ახლა სადქტორი
ვმუშაობ... ვნახით, რა გამოვა. შენ? შენ სად მუშობ?
— „ისანში“. თბილისის ფესხაქმლის ქარხანაში.
— რაღაც უცნაური ნაქარქალი შენიშნა გვიან თანაგვერდელს ირინულ
გამოხედვამ. შენიშნა და მასწავლ პარკად თქვა.
— თანამოსურებ საათს დახედა, ახლდ შერაბის წყელი შეინწრა, ჩა-
ველა და ქობულშუა გამოცრა:
— რას აკეთებ ფაბრიკაში?
— ფესხაქმლის საძირე ტყავებს ვჭრე.
— სულ ევ არის შენი მოღვაწეობა? — კვლავ იღვრა ირინულმა ნა-
სქარქელმა თანაგვერდელს თვალსში.
— ადარადერი უთქვამთ. დემშვიდობნენ ერთმანეთს, ხელი ჩამოართვეს და
თავთაიანთ გზას გაუყვეს...
— ანუ აწერიალდა ითახში ტელფონი.
— მატრის რაიონული კომიტეტიდან რეკავდნენ. სახელმწიფო პრემიის და-

ლიახ, სულ ეს არი!

ოთარ დემეტრაშვილი

ქარი ჩაღდა.
ტყვისებრად ჩაეპყნა ციდან შემოდგომის შუმე გამოყო თავი და თბი-
ლისს გადასხებდა.

საშუალო ტანის შავგვრემანი კაცა ჩხობურში წაყიდა გარეშეთი გაქცა, ილ-
ლიაში ათილი და ღრეჩა ნახილი შეუტყა შინისკენ მიმავალ აღმართს.

ილია ჭავჭავაძის პროსპექტი თანდათან იგებოდა ხალხით.
აქეთი ჩვევა ზებუციბიდან გამოყვა მას: უკველთვის, როცა პრესაში საბ-
ჭოთა კავშირის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატების სია გამოქვეყნდებოდა, მო-
კადედილ ცნობისმოყვარეობის ვეღარ იცხებდა. დილითვე ჩაირბინდა ჩხობურ-
თან, იუღდა ვაჭრებში, ვაშლიდა და ჩვეული გულმოდგინებით უტირიატებდა
ხოლმე ითიოლურ სტრატონს.

ახალი ლაურეატების სიაში ჩვენი თანამემამულე უკველ გვარის გამო-
ჩენა რაღაც დღე, ერთი გამოუთქმელი სხარტული უცხედ და გულს. უხაროდა
და ემახებოდა, ჩვენი ქვეულის მრავალტოვან წარმომადგენელთა შორის სა-
ქართულის შეიღებვი რომ იყვნენ ვარდული.

აი ახლაც, კოხეში ცერად მიდგულ შავდასთან იქდა შინ მიზარუნბუ-
ლი საშუალო ტანის შავგვრემანი კაცი. ზაქაყა გეისხა, მაგიალზე იდუგებით
ღარცნობილ ხელბეზე ჩამოიღო ნაკაბი, შეგებში წაჭრილიყო და უტრადელ-
ებით კიხობლობდა გავთვის ვადალლად გვერდს.

არა, ეს არ იყო მოჩვენება!

გავტო „პრადედაში“ გამოქვეყნებულ საბჭოთა კავშირის კომუნისტურა პარ-
ტის ცენტრალური კომიტეტისა და საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოს
დადგენილებში სახელმწიფო პრემიების მიწიუბის შესახებ, თერგო შვით
გარეკურსი იყო დადგენილი მისი სახელი და გვარი: გვიჩ რიშინსთაველი.

იღდ სხარტის მართლა სტეგია დღდა სხვა რა შეიღებდა ვუწოდოთ იმ
ქლიერ, აქამდე უცნოს აღუჩებულ ვადცას, რომელსაც ასე მოულოდნელად
აანთო, აღუდგა, აადრიაკა და სკამიდან წამოატუნა იგი.

ოთარში ტელფონი აწერიალდა.

წარბილს წყრიალ მოჰყვა. თითქოს პირი შეტყობ, ერთმანეთის მიყოლ-
ებით დაწრებს გაუთავებელი მოლოცვები ნათესავებსა და ახლობლებს, შეგობ-
რებსა და ნაცნობებს, მოყვრებსა და მოყვითებს.
შერე ხანინებრად და რაიონული საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტი-
დანაც დარეკეს...

თანდათან მოქნარდა ზარის ვაგბული წყრიალი, სიწმე ჩამოვარდა. საამო
სიწმეში და იქნა უმჯადრობამ დასაძვარა ირავლად.

უტრეტიში გარეულ ვაკებს ანაზღად გასხენდა ამ რამდენიმე წლის წინათ
მომხდარი ერთი საუბრისსი ამბავი.

მამინაც შემოგვამა იღვა, მსუყე და ბარაქანი, თბილისური დაოქროვე-
ბული შემოდგომა.

რაღაც საქმეზე ფესხაქმარებით მიმავალმა ის-ის იყო აღმართი შემოთავა
და ლტომილურის უტირიალ უნდა აეგება, რომ მოულოდნელად შემოესმა მა-
მაცის თბიანის შეტყობილი:

— გვიცი
— მამინაც შემობრუნდა. მის წინ მაღალ-მაღალი, მოღრ ტანსაცმელში გა-
მოქონილმა საშუალო სკოლის ყოფილი თანაგვერდელი იღვა.

ურტატობას ულოცავდნენ, წანწრთელმან, ახალ გამარჯვებებსა და სისარულს
უტრატებდნენ.

სისარულს მაღლ მართლა მოჰყვა ახალი სისარული.

ერთ საღამოს ის-ის იყო საშუაო საათში უკვე მოავრდებოდა, რომ ტყე-
ვის გამოშვებითა ბრავადის ბრავადირი გვიჩ რიშინსთაველი დირექტორთან
გამოიხსენა.

— მოსკოვიდან სასხარული ცნობა მივიღეთ, — კანინტში შევსვითთა-
ნავე მიავება ვადალრულმა დირექტორმა გვიჩს, — საბჭოთა კავშირის მსუბუქი
მრეწველობის სამინისტროსა და დარგობრივი პროფესორის ცენტრალური
კომიტეტის გადაწყვეტილებით, თბილისში იქნება სახელმწიფო პრემიის ლა-
ურეატის გვიჩ რიშინსთაველის მუშაობის გამოცდილების შესწავლისა და გავ-
რცელების დარგობრივი საკვების სკოლა...

წამით შერტრა და დირექტორი, სატად დარჩენილ გვიჩ რიშინსთაველს გა-
ულმა და მამინაც განავრტო:

— თქვენი სკოლის პირველი სემინარი უახლოეს დღეებში დაიწყებს მუ-
შაობას. საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქალაქებთან მრავალ მოწინავე მუშა
და სტეკოლობის ჩამოვა თქვენი მუშაობის შესასწავლად...

მაგილზე ვადალლად რაღაც ქაღალდ დადაქრდა დირექტორი, სწრაფად
ჩაუთიხა და ფურცელ წამოადარბა დამთავრა საშუქელი:

— დრო ადარ ითმენს. სხავდე უნდა მოვიწვიოთ სავანებო თთბირი. სა-
ჭიროა უკველმზავ მომხდებლებში შეევიტნოთ სემინარის მოწინაველებს.
თბილისის ფესხაქმლის ფაბრიკა „ისანი“ მაღლ მართლაც უკველმზავ
მომხდებელი შეეგება ჩვენი თვალწინდელი ქვეულის სხვადასხვა კოხიდან
ჩამოსხელ სტუდენტებს.

ფაბრიკის საბჭო დარბაზში ტევა არ იყო. კომუნისტური შრომის დამ-
ტყრელის, ქართველი ნოვატორი მუშის გვიჩ რიშინსთაველის გამოცდილების
შესწავლად სკოლაში ჩამოსულიყვედი კევიდან, აშხაბაღიდან, უსანიდან, სარ-
ბაკოვიდან, ქაშბულიდან, ბაქოდან, ჩელიაბინსკიდან, ფრუშტედან, დარბაზში
ისხდნენ ფესხაქმლის წარმოების მოწინავე სტეკოლობის მოსკოვიდან, თბი-
ლისიდან, ჩვენი რესპუბლიკის სხვადასხვა რაიონიდან.

უკვლას უტრადელმა პრეზიდენტის მაგიდის კოხეში მჭდარი საშუალო
ტანის კავშირემანი კაცისკენ იყო მიმართული.

— ამის შესახებ უკვე ბევრი რამის გავება მოასწრის დარგობრივი სავე-
შირი სკოლის მსწრელებმა.

მათ იცოდნენ, რომ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი გვიჩ რიშინსთაველი
თთხმეტი წლის წინათ მივიდა ფაბრიკაში. მივიდა და უტრეტი, უკველმზავ-
რი ხმარის გარეშე ფესხაქმლის საძირე ტყავის გამოშვებად დაიწყო მუშა-
ობა.

არცადაც ურაცადაც

თამაზ ნატროშვილი

ვის არ გაუგონა ძველი ბერძნული თქმულება მწვენიერ ელენეზე, რომელიც შეიქმნა მისთვის თუ სხაბი ტროას ათლიანი ომისა, ანალოგიური ლეგენდები სხვა ხალხთა ისტორიაშიც მოიპოვნენ...

არჩილ მეღის პიემასი «გაბასტეა თემურაზისა და რუსთველისა» ვითხოვლობი: ამის ნუ ბრძანებთ ნურაინი, მე მისთვის რამე მეწყინოს, უარი მეთქვას რისიმე, არ წყენა მე და მეჩინოს: მაგრამ ესე სწავს, საუფროდ კაცეთ მან დაგინიწონოს, ბაგრატიონნი ვასწყვიტოს და არსალ არ მთავრინოს.

დამოუწყებელი სიტყვები ეკუთვნის თემურაზს პირველს და არც ის ვახლო საილქოლება, თუ ვის ეწადა ბაგრატიონთა განწყვეტა და საქართველოს დამოწმება. ირადგან თუ ვისი განხვედლობა ლამობდა შამ-ახანი, სტუფანია ირანის ყველაზე სახელგანთქმული ხელმწიფე, ქართველი ხალხის გათავართება და ამოძვლება. ლამობდა ხან ომით და ხანაც ტახტული სიტყუთა თებრთადა, აზრებდა, სწავნა, ძარცვანობა და მაინც ვერ იმორჩილებდა დაფორმირებულ ქვეყანას. შამს მიზანი და გეგმები ნაოღოთ იყო ყველაფრისა. ტახტული სიტყვა ვერ შეინაზდად ხელე ვლასქადლის, მაგრამ ზემოთ მოგანოლი სტროფის წყაობის ვისაბ ექმნება შთაბეჭდილება, თითქმის თემურაზი ვილაცს ეკმათებოდეც და თავს იმართლებდა. შამ-ახანს ჩემვან წუენი არ ახბოეს, არაფერზე მითქვამს უარი, არაფერად დამოწყევლიათ. მას ჩვენი დაქურთბა ნებარებდა და ჩვენი ვაწყვეტბა ოცნებობსო. როგორც ჩანს, თემურაზის საყდერობიდანე ყოილბომაში მიერ საქართველოს აზრებებსა. იგებ, მართლაც მოუძღვლდა კაცობის მეფეს რაღაც „დანაშაულოდ“ შამ-ახანის წინაშე!

ვახუშტი და ბერი ეგნატაშვილი მოგვიტანეს, რომ თემურაზმა ცოლად შეირთო ქართლის მეფის ლიპარსაბის ვაჟი და, სახელად ხორეშანი, შამ-ახანის რჩევითა და დეუნებით. ეს კორწინება ქრისტიანულ რაქუნს ეწინააღმდეგებოდა, ვინაიდან თემურაზის პაპა აღმწესანდრე და ხორეშანის დიდედა ნესტან-დარეჯანი და-ძმანი იყვნენ.

ფარგანდ ვირჯინაძე არაფერს ამბობს შამ-ახანის ჩარევზე. მისი ცნობით, ქართული ეკლესიის მესვეურთა კრება მოუწყვეით და დაუდგინათ, რომ „საქრისტიანოს გაძლიერებისა და გავრცელებისათვის“ ნებადსტრომი მიეცათ ქართლისა და კახეთის მეფეთა დამოუკრებლად. ქართლ-კახეთის გაერთიანება სოციალური დაღმეულს მკუთა არ დაუდგია. ვაჟურ

ხებს დარსადან ვირჯინაძე და განავრობს: „ყუენან ავჯარაფ შებეზღეს და ყუენან იწყინა და გაავჯოლა“. მისი დუნებით რომ შეგერიო თემურაზს ხორეშანი, საწყენი რაღაც ექნებოდა შამ-ახანს!

ამგვარად, ფარსადან ვირჯინაძის ნაამბობი იტყვევებ აუენებს სხვა ქართული წყაროების ცნობას. თავისთავად, საევირო და ლუკრეტეზილი არის შამ-ახანის სურათი ლუარსაბ-თემურაზის დამოუკრებლობა. მათ შორის არსებული შუარის აღმოსაფხვრებლად (როგორც ამტკიცებენ ვახუშტი და ბერი ეგნატაშვილი). ბუნებრივია, სტუფანია ირანის ხელმწიფეს მათა შუღლი უფრო აძლევდა ხელს, ვიდრე მათა ერთობა.

შესაძლოა, ასეთი კითხვაც ვანიღებს: ქართველი ისტორიკოსები ტურქულად ხომ არ მთავრებენ შამ-ახანს ამ საევირონო კორწინების ინიციატორს? ვითომდა, ჩვენა ექნება არ იგებოდა, მაგრამ შამს ასეთმა ძილმა მოუგონა და ქართველი მეფეებიც იძულებული გახდნენ, დამორჩილებულხონ.

ემებს ისიც აძლიერებს, რომ უცხოური წყაროები სხვაგვარად აშუქებს უზომისხელ ექმნებოდა.

— ყველაზე გრძელი ინფორმაცია დამოუწყებელი იტალიელი ისტორიკოსის ბარილომეო ფერის საბუღელბოში, რომელმაც ეურდნობა საქართველოსა და ირანში მეოფე კათოლიკე მისიონერთა რედაციებს.

ბ. ფერის მიხედვით, შამ-ახანმა აუკრძალა თემურაზს ლურსაბის დიდ შერთვა. ხორეშანი, სახელგანთქმული თავისი მწვენიებით, თითქმის მას ჩავიდნოდა ველშიც და ცოლად ეწავდა. ვაჟთურთა თემურაზი, თუ არ შეესვენებდა შამს ნათესავს, იცოდდა, უხედირო დღე ვაგონებდებოდა. მაგრამ თემურაზმა უფრო არ ათხოვდა შამს მუქარას ახლებელ კარსიტყუებად ლდენადეც ჩასჩინებდნენ და ამ ქალს ვერაინ შეედრებდა, ვერც სილაშაით და ვერც ვაგარზობლობით. ნუ შეუაწინებს მომგებნებით სასურთობი შამს მრავალი ცოლად ჰაუეს, ხორეშანიც უკუთვლიდა მომცოცება, გულმორწყულად შეურთიბებდა მის დაქარგვას და წუენის არ შეიმჩნევს!... მაგრამ შამ-ახანი ვერ შეუარეგდა ხორეშანის დაქარგვას და ქართველ მეფეებს შეუთხოვდა: სასწრაფოდ გამოიგზავნეთ ხორეშანი „განრიბებულთა სიღის დასაბნებებდ“, თორემ ორივე საქართველოს ავაი-ნიღბე და თავიღეს განწყველდებოდა.

იტალიელი ისტორიკოსის ცნობას ადაბტურებ სხვა უცხოური წყაროებიც.

ფრანგი მოგზაურის ვან შარდენის სიტყუით, ლურსაბის დის, საქართველოს ერთ-ერთი უღამაშესი ახულის, მწვენება მრავალბის იყო შეტყუებული მგონანია მიერ. მასზე გამოთქმულ ამბებებს ირანში ღღესაც მდგინათ (ც. ი. ნახევაია საევიროს შემდეგ). ამ სიმბღერბის ასახული ეყოფილა სატრფიალო რომანი ხორეშანისა და ახანისა. შარდენი წარებს, შამ-ახანს საყრდნელი თემურაზს ხორეშანიც დაქორწინებდა, მაგრამ ვერაფერს გახდა.

იტალიელი მოგზაური პიეტრო დელა ვალე აინიწნავს, რომ თემურაზმა ცოლად შეირთო

ხორეშანი შამან ნება-სურათობს წინააღმდეგ და ამ ქორწინების შემდეგც შამ-ახანი ქართლად მიატოვებდა ხელმწიფე კათლს წარსავენას იმასთან. მაგრამ თემურაზმა მოლობდა, ქრისტიანული რჯული და პირად დარბევას ნებას არ მძღვლეს, საეუთარი ცოლად სხვას დავთოში.

შამ-ახანის პრეტენზიებს ხორეშანის მიმართ გაღმოვცემს აგრეთვე სომხის ისტორიკოსი არაქელ თავრეზული.

უცხოური წყაროების მოწმობის ეთანამებე ერთი ქართული დოკუმენტური წყარო, სახელდობრ — იმერეთის მეფის წერილი რუსეთის ხელმწიფისადმი (1618 წ.), რომელშიც აღწინაშეულია, რომ შამ-ახანი სიბოლდე თემურაზს ცილის დათმობას და ემუქრებოდა, თუ უფარბ, საქართველოზე გამოვიღდებოდა.

... „წილიო შემა სიყვარულმა ვული და სულა...“ — ვითხოვლობი შამ-ახანის ერთ სამიწვენიერ აღმწესნა (დაბა, ღღესსხვებს ეწრა დადი ხელმწიფე სულთღობის ემამს). ვინ იცის, იგებ სწორედ ხორეშანს მოუძენდა მგზნებარე სტროქონები სტუფანია ირანის მმართველს. ცოლად არ აუღდა, თვით ხორეშანის უფროსი დაც ჰაუდად მარამხანაში, მაგრამ მისი ეგნობანია ვული, აღბა, ათას სიყვარულს დაეძვდა.

პიეტრო დელა ვალე, რომელიც პირადედ ეცნობდა შამ-ახანს, სექსტუარად უყურებს მის ტრბობას ხორეშანისადმი და თვალმამკობლად მიანიხ მისი უღობიო აღმწვენიერ ხელმოცარული მიწურების ვალო. ახას იხვედნის ცალკვარად აგრ არის, რომ სიყვარული და ეყოფილი არ მიაცილებდა და არც ვალო უნდა იცის ჰუენად ისე შერეუდული, რომ ხაშუღული და მრავალბობის მამადღენა ამქობინის ქობინება და ახავარება თემურაზს, ვის ხელმწიფე იქნება ერთადერთი ცილი და ერავალი ერთი იდივიდუალი. იტალიელი მოგზაურს ვერ დაუტყრებია, რომ შამს მრავლად ჰქონდა ხელი ხორეშანს წერილობ, როგორც სახუთი ირანშიც სიყვარულისა შამის შულხუთი თავმოყვარებისა მხოლოდ სახაბია იმასთვის, რომ ლურსაბისა და თემურაზის ხანმოკლეობის წაუბრინოს.

შარდენაც ეტყობება შამ-ახანი გახლებული მიწურების რომში. ფრანგი მოგზაურის სიტყუით, შამი ამტკიცებდა, ქალსაც უფავარება, წერილობს ვერდი და პირბო ჰქონდა მოცემული. შარდენი მოგვიტანობს ყოილბომაში დამწრობას საქართველოზე და დასძენს: „ხელმწიფე ამ ომს უყურებდა როგორც სამიწვენიერ ინტრეგას!“, მაგრამ იქვე უწერს, რომ სიყვარულში გამარჯვებულ მეტოქესთან ანგარისწერობას როდეს იყო შამის მიზანი, არამედ — საქართველოს დაუპრობა. თავის სამიწვენიერ მარცხს შამ-ახანი ომის სახაბად იყენებოდა.

დელა ვალეც ამბობს, სხვა სახაბი ომისა არა ყოფილა, რადგანაც თემურაზი შამ-ახანს გულმორწყულად შეეპრობდა და ჰპატივს ტყეწენდა. საქართველოში შამ-ახანის მოწინააღმდეგე იმაც მწავრებოდა, რომ ქრისტიანობის გავრცელებას ეწინააღმდეგებოდა მოიგონებოდა. დე

(გაგრძელბა იხ. მე-16 გვ.)

გინათვევდა
ნათება
წაუღეს,
ქვეყნისათვის
გვემზადებოდნენ!

საქართველოს
საბავშვო ჟურნალი

მ. შველაშვილი — მ. შველიძის „როგო და ქალბატ“

სამბულო — (ა. ხლოძისკი, ი. კობახიძე, ა. ჩიკვაძე) — სოფოკლეს „ოიდიპოს ბევე“

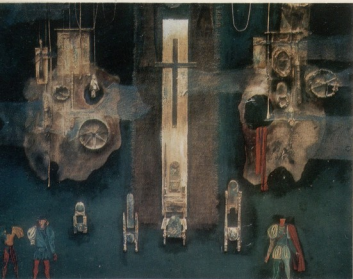
სამბულო — „კვაკვაჭიტარაძე“

თეატრისა და კინოს
 შესატყვისა
 ნაგუშუპკაისი გავრუნილან

მ. კვარაცხელია — მ. შველიძის „მედე ღილა“

მ. შველაშვილი — დე ფილიპის პიუსა „ცელანდრა“

მ. შველაშვილი — ი. აკოპაშვილის პიუსისთვის „მეფარის შატკეცა“

თეატრისა

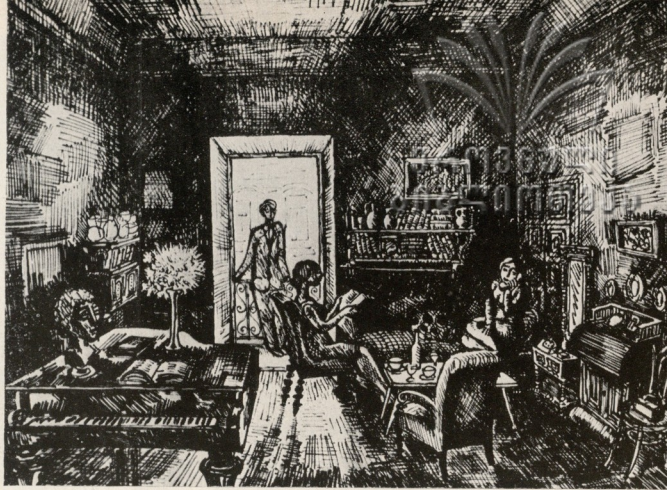
და

კინოს

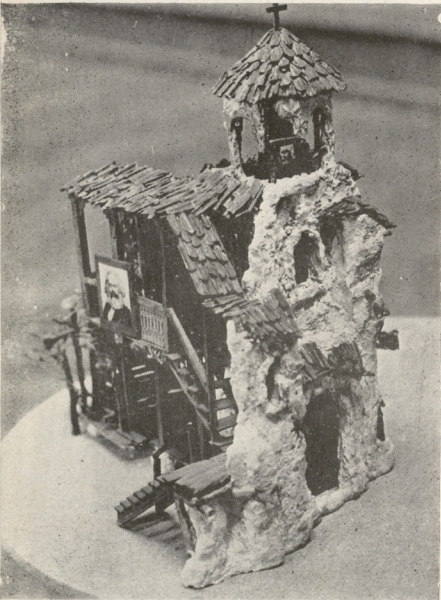
მხატვართა

ნაგუშავების

გამოფენიდან

დ. ერისთავი — კინოფილმისათვის „გიორგობისზე“.

გ. გუნია — კ. ლორთქიფანიძის „კოლხეთის ცისკარი“.

გ. გუნია — უ. შექსპირის „მეფე ლირი“.

გურამ საღარაძე, მივხვდებით, ტრეპი არ დაწერილია, მისთვის მოწოდებული არ მიუძღვნიათ, რაღა ტრეპი და მოწოდებები, მისთვის მიძღვნილი სავსებით სრულად კი თითქმის ჩამოიშლება. არადა, უკველი მისი როლი, ინტერადიდან წარმოიშობა მისი უკველი სიტყვა ელემენტარულია უნდა აიწინ-დაწინოს, განსაკუთრებული კრიტიკით უნდა შეფასდეს. რატომ? რა არის მისი როლისა და სექსუალური პიროვნების არსნაწილი და გავიანარა? მოვასწავლით: გ საღარაძის სიტყვა უკველითაა შთაბეჭდილი, წინარაობის, აწინარაობის, თითქმის სულსსველების თანაბრების, მისი გაცნობიერებული, ფიქრითაა შრომის ნაყოფი.

გურამ საღარაძე პირველად 1968 წელს ვახტანგ დუღუბაძის, „ძნელად მოხარულიხედილი“ მოსწავლის როლიში — ეს იყო კ. ქუთაისის პიესის „სახალაღვლო, მანქანებილი“, რომელიც რუსთაველის თეატრის სცენაზე აჯიკ დეალიშვილით დადგა. ეს იყო რუსთაველის სახელობის თეატრალური ინსტიტუტის კურსდამთავრების დ. საღარაძის ნივთიერება. ინსტიტუტი იგი გამოჩენილი რეჟისორთან დემეტრე ალექსიძისთან წყვილიდა. მის აქტი დღეს ხანა გვიდა და, რატომაც, იგი სიტყვილიდან უკველზე მეტად გ. საღარაძის მიერ შეფასებულია, „თავიანარა“ შესრულებულია როლი მისთვის. რა შემიძლია ვამტკიცო, რამ იგი ამ სიტყვილი სიტყვა უკეთ თანაშობდა,

გურამ საღარაძე

არა, მაგრამ სიტყვა მეტად, სწორედ ეს როლი და მისი სიტყვა.

გავიხსენებ, როლი როდეს მოხდებოდა. გურამ საღარაძე დღემდე სამედიცინო მეტი, ერთმანეთისაგან განსხვავებული და ხასიათით განსხვავებულია როლი შესრულებს. ამ მრავალხასიათების მეორეობა იგი უფრო ფართოდ და ღრმად ჩასწვდა საპრობის, ცხოვრების არსს, ადამიანის ბუნებას, მსახიობის გუმბარადა შეიქმნებოდა და მოქმედებდა მისთვის. იგი მოაზროვნე, მძიძვითელი შემოქმედება უკლებელია, ვითვისებ სიტყვით, შეტანებით, უკლებით ირგანულად მიუღებელი უნდა ვამბობო. როდესაც მრავალფეროვნება, თავისებურება, თავისთავად, ესტატისებურად წინარე პერიოდის ქართული თეატრალური კულტურის ტრადიციებს, რომელთა ფუნქციონირებელი იყო დღეს კიდევ მარჯანაშვილი, ვინც მსახიობის ფუნქციონირებას, ამჟამოთა მსახიობის შემგარტყა მთელი არსებითი უნარებისაგან და და უკველით მსახიობის უნარებისაგან, აიწინარა, ხანოთეატრული შემოქმედებისკენ იტვირთა.

გურამ საღარაძე, ქართული თეატრის მოღვაწეთა სასულიერო თაობის თვალსაზრისით წარმოადგენდა, დიდ რეჟისორის გ. ანდრონი, მართლაც, რომ შეისახლბოდა. მაგრამ იგი ფორმალურად და გარეგანურად — აქტიური თვალსაზრისით არ გამოვლენდა, თავისთავად კონკრეტული როლის აღქმის მართლაც მსახიობი არ გამოჩენდა, ახრულებდა რა დამატებითად ერთობისაგან განსხვავებულ როლებს — გვიგის მ. ბრეჯინაშვილის „რეკვიუმი“ და მთლან სტანიბის სექსუალური „რეკვიუმი ახსივიტარული“, პეტრეს მ. გორის „დემონიანი“, ვიქტორის დ. დუბინის „სახალაღვლო დასკანაში“, ვახტანგის „გლახის ნაბიჯიში“ და აიწინარა აწინ, „შეგარაში“. გურამ საღარაძე უკველით გურამ საღარაძე ჩრჩილი და უკველი როლი იგი აღბეჭდიდა თავისი სასურველებელი ხელწერით, იმით, რაც მის — „საღარაძისებულ“ ბუნებას განსაზღვრავდა.

ამ ბუნების არსს, გულსხულის გარჩობისა და სიტყვის თანახმობისა ქმნიდა. უფრო სწორად — მწიფელოვნება, გარჩობა-განცხობა და მწიფელოვნება სიტყვისა. ამ მომენტების შეთანხმების შედეგად სიტყვილი ხასის სრულქმნილება, ურთიერთობა ქვეყნობის თეატრის არსებობის წარმოადგენდა.

ერთ-ერთ ინტერვიუში გურამ საღარაძე თქვა: „... ეს ფიქციონალური დრამა მივხვდები და მიტყდება...“ და ეს მსოფლიო ფაქტის უბრალო ინსტანტიც არ ვახლავ, ეს მსახიობის კერძო განმარტყვაა. გ. საღარაძე როდესაც უკველით ფიქციონალურად გვევლენება, მისი თითქმის ტრავმული მსახიობა „მედიცინური“ (რტ. მივხვდები თუნიშვლი) ხაზებს არა მარტო არიობდა, აჩამედ ღრმად მოაზროვნე და მტრისობიარე ადამიანი იყო. დიას, ადამიანი, პიროვნება იყო, უწინარეს ყოვლისა ამით დავგავსებოვარა მან თავი. ადამიანის ხელის ხელის ფიქციონალური ქვეყნობის ნიშნული იყო გურამ საღარაძის მოღვაწეობის, გვალვებისა მისი რომანტიკული, შთაბეჭდილი, ფიქციული ნივთიერება პარათავიული. რთული სული ქვეყნობის იყო აღბეჭდილი, მისი ტრავმული იტვირთვა კეთილი... და ეს უკველით იყო მისი წინარეფული ხორცხსება როდისა, რომლისთვისაც უფრო იყო გარტყმული მოწინებობისა, „ზედმედიცინური“, ნაწალადევი მოსა. საბუნების თითქმის „შეგარაძე“ — მსახიობის არსებობის იმპულსი.

ამ მიწვევა იგი ისტატობის მწვერვლებსაც. ისტატობა კი წილანდ წილანდ იტვირთობდა,

გურამ საღარაძე

აუღებელია მკაცრი, სრულყოფილი სახეს დებულა. მსახიობი წილანდ იყო ისტატობის საღვლოდები, ევლენობა სცენური ფორმის, სცენური არტის, სცენური გარდასახვის სტრატეგია და სასულიერების, ერთი სიტყვით, თავისი მხატვრული სრულქმნილებისკენ ამავე აღმართული იყო.

ძნელი მისხვედრი არაა, რომ ამ თვალსაზრისით მსახიობი ბეჭეტი რამ მსხვეა პერტოდულ ბრტების დაბატარება. პარამეტრის ბეჭეტი შეუფასება ხაზებ (სტრუქტურული კეთილი კაცი) მსახიობის აზრის ბრტების თეატრის შუველი უბუნებლობისაგან. მის თავისებურ სტილისტისაგან და იგველი შემოქმედების მართლაც წილანდ გურამ საღარაძის სამი როლისათვის სექსუალური „სახალაღვლო“ ცხარის ცხარე.

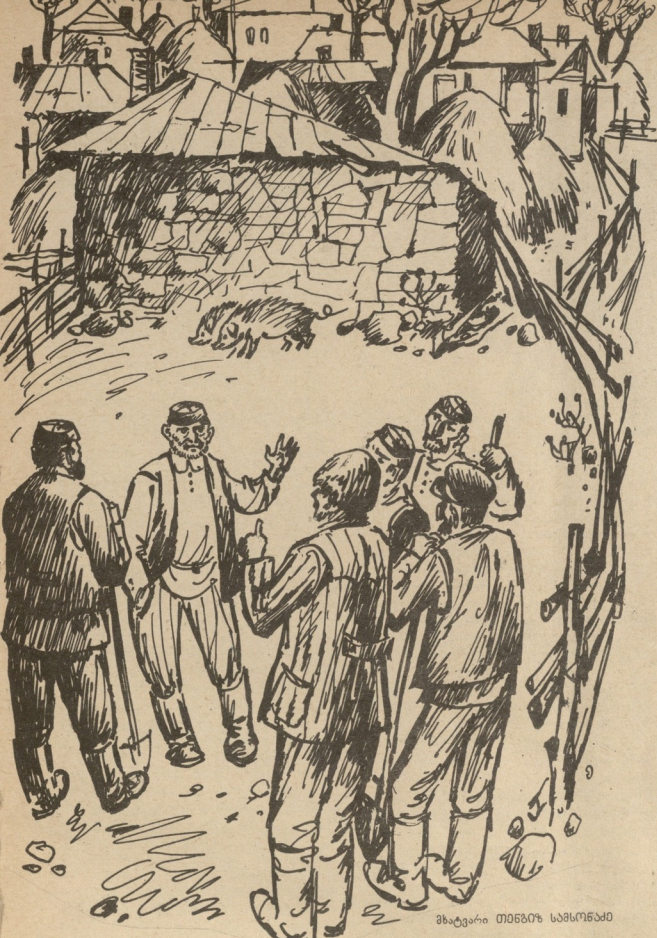
თავად უკველი, ევტიკობრი, შთაბეჭდილი — რა ნარეჟისატობაა, როდესაც მისი უკველი იყო მცირე დროითი მოწვევით, ერთ სექსუალურში რა ჩრქვენილი სასულიერო მთავა მსახიობის გარდასახვისთვის, აქტიურული ნიშნის უნარის აუღებელი წინაგის გამოხატულია რა, როდესაც სტრუქტურული რეჟისორული რისკი და უფრო ახარება მისი მდებარე სასოფლო შესახვლებები რა ბუნებრივი შეიქმნა ერთმანეთს. ამ შეიქმნებ (რაც სახეებით თანახმობა ბრტების თეატრის პრიციპების) საოცარი შედეგი მოგვინება: მან არა მარტო მსახიობის სცენური ხასიათების მრავალფეროვნება გვიჩვენა თვალსაზრისით, არამედ ის ნარეჟისატორული თეატრალური სტრატეგია, რომელი სასულიერო მსახიობი (და რეჟისორი) თავის ბრტების ძირევეს. თითქმის გაქვეყნულ-მასკარადული, ნიღბისანი თავად უკველი, შეტყობდა სახეით, ევტიკობრი „გამოხატული“ ევტიკობრი და, თვალს, რადიკალიზაცია გარტყმა-სახიობა, მაგრამ მოხლებულია გამოიქვეყნა და მისი-სახიობი მდებარე — ასეთია ამ სექსუალური საღარაძისებულ სამი გმირი, რომლებსაც აერთიანებს

ფორმების ესტატობა და მსოფლიო გამოვლენილი დაღებლობა, მსახიობებთან დამოკიდებულება თავად მსახიობისა. გურამ საღარაძე ამბობს: „მსახიობის რომელიც მომწინებო ჩნდება აუცილებელია მოიხივება როდესაც „გამოიხივება“, „დავლებსა“, იმით, რომ ეს სასულიერების განმტყვება გამოხატულია შენი და მოქალაქეობისაგან და მოვლენებისაგან. შენი მოქალაქეობრივი პიესითა. განსაკუთრებით წილანდ მე ეს შეიქმნებინა „სახალაღვლო“ ცხარის ცხარეში“. გურამ საღარაძე მდებარეობს როდის შესრულებისას, როცა მართლაც შეიქმნება მთელი მოწვევით, ვიდრე სცენიდან გავიდა, სრულად „უკველიდები“, ჩვეულებრივად, ჩემი ნაწილები დაღვარა და ცხარე სიტყვისაგან, ჩემი დამოკიდება... გვიწინდელი მწიფელობისა“ ამის უკვე ჩემი სახელით ვამბობ. უფროს, ასეთი ბეჭეტი აქტიურების აქტიურების არსს, უბუნებლობის ტორწვევის ნიშნებს მას“.

ინტობობა, სამტოთ თეატრისობილიც კ. რუდენკო მართა ერთხელ მოსკოვში რუსთაველის თეატრის განტოვლებით ეწინარე: „შესრულებული თავან წილანდ ბრტები უკველი შეიდა გურამ საღარაძემ იტვირთ. იგი უკველი უფრო ბრტებისებურად თანაშობა...“

ლიტერატურული მასალის შეგარტყნა, მის სტრუქტურული-წილანდ, მისი სიტყვისა და ბრტის სტრუქტურული გურამ საღარაძის დღეს სიტყვის, როგორც მოსკოვის კოთხის ისტატ. ლექსის კოთხე, შეიქმნება — უკველი თეატრალიც ერთი მსახიობის თეატრალი. და გ. საღარაძე ამ თეატრული წილანდ, ახლად განმარტყნა, როგორც თვესი თვესი, მისი გარტყნის, კოთხობობა შეიქმნება, საღვლო, ევტიკობრი, მოხდენილია, ქვედაც სიტყვის, ფრასის, სტრუქტურის, არტის.

გ. საღარაძის რომ უწინდ, იმანე ფიქრის, მუ რა ნაღვლი, უზღუდელტ მისი უკველი სიტყვა, რა თავისებურება იგი შეტანისაგან, ტრავმირებული, ნაწალადევი ინტერვიუებისაგან, რა ფაქტად გარტყნის მსახიობის ტექსტის ხელმძღვანელ

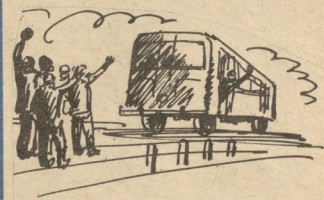
მხატვარი თინათინ სასნიწინაძე

— კაახა ფახსხალი — გავბო ზურაბა.
 — კაია, კაია! — მოსტა ალბა.
 — კარგია! — დადასტურა ლეონი.
 აქ ისევ შემხას შეხედა ყოვლითა, მერე შეპაცა ზურგი, მხნას დაუწია, ისე დაუწია, რობროტე არ უნდოდა ინდაურებინა, შერმა ველარას გაფიქრებო.
 როგორი რა კარგია! — აბურულენდა ყოვლითა, ზურგი შეპაცა შერმასა-მეთქი, ისე აბურულდა — მიველი ზურულით ამით გადაეყვია, მარტო ამითი საკებია რაც ეფიქრე, ქერ ისე თქვა, მერტედა, რაც თუ ვიპრე ცხინვალსა თუ გორსა, ქარელსა თუ ხაშურსა, მარტო ადგილებში რაც ვფიქრო ჩავბარტე, ტაქი ვტყვი, ვითომ არაფერი, შემხვედრი ნანქანა არაფერი, ვითომდა, მართლაც, არაფერი, მარტო ადგილებში რაც ვფიქრო ჩავბარტე, ირგერ შეტი ისიც გამოვა, როგორი რაა, როგორი რა კარგია!
 — ე კეყეაა შენ მოგეძლია და ჩვენ რას ვკამოვებ, შე ეკი კაცო! — ნიკალმ შესძახა.
 — ჭკუყანა მოუვლია... — აცტულა ადგი, აიდა, ახა აცეცელება.

— კაი დაგეზაროთ, კაი მე მოვილია, ღირის საკებზე ვერ მიშინია!... — შეუძია ყოვლითა.
 — კაიე მოვილია და კარგადაც მოვიდეთ, მოვირინო და მოვყურინო, ეგრე ეუბი ვაზახულურ რა ჩამობრძანდი! — ზურაბს კითხა, მიზარუნდა მეზობლებსაც, — ასე ჩამობრძანდი!
 — ჩამოსტერი ელო... — ვალაშა თქვა.
 — კომშის ფერი ელო... — ლეონა თქვა.
 — ფითის ფერი ელო... — ალმა თქვა.
 — გეგონებოდა ხაიჭიდან მოზარუნებულაო... — შერმამა თქვა ყოვლით ზურგით უკან. შეუტრიალდა ყოვლით უეცრად, ციბრტუტავით შეუტრიალდა.
 — შენ ეინდ გაჩემი! — შესძახა ყოვლითა.
 — გაჩემულები რა... — დამირჩილა ზურაბი.
 მერე უფრო წყნარად იმჭედის, შტროიდინერ ნელ-ნელა, შტროიდინერ, შეტქუნდნენ, შემახსვერ მიიწიეს, შუშში მავთულხაობით თუ იყო, ეს არაფერიო, რაღა თქმა უნდა, შეებრძოდნენ ვითარცა სიმებისა, აყოლებდნენ დღუნდა ხრებსა, თუ შესძახებდნენ, რომელიმე თუ შესძახებდა, უფრო ძალულად შეებრძოდნენ, აყოლებდნენ იმა შე-

ძახილსა. იმხვედრს ასე ერთი სიტყვითა იმჭედით და მორიდდნენ, ანუ რა მორიდდნენ, — გაყოლმდნენ არ მოეძალა. ყოვლითა მოაფიქრებ, ყოვლითა მოიინთხეს, თავი მოუქონეს ყოვლითა, მოუქონეს და დაყოვლეს; დაყოვლეს და დაყოვლდნენ, იქვე გამოტრეს ყელი ტახსა, ტახსა თუ გოჭხა თუ რაღაც არხებს, ეჭვი გაუფიქრეს, ეჭვადავარეს წელს, ეჭვი აქუსტა ქვეშე ტახტის ქვეშა, ლეონს ეჭვე მოატრეს, ნიკალმ მოატრას, პურიცა და მუცელსაც ეჭვა მოატრეს, ყველ მოატრას, ლეონის კოჭანს ეჭვე მოატრეს; მუცელ მოატრას, ხელში რა ეჭვი, ხელშიცა თხსოფხება, ისე მოიტანა, ვარიგბი მოყოლა ზურაბს, შერმა ინდაური გადმოწადა, — სხვანი დღუნდნენ, ინდაურები, ვადარინილი, დღუნდნენ, თხსოფხებდნენ, თხსოფხებდნენ, რობრობდნენ, შერმა მარადღედა აფობროლია თუ ვაბებლებოდა. მარადღედა სისხლიან ყელკატერო, ტახსა სისხლიანსა, უნდა შემოცელო ექმარდინა, ამით უნდა შემომატებოდა; შემომატებოდა, რაღა თქმა უნდა, უნდა შემომატებოდნენ სხვანიცა, ხორცის ხუნი რა დატრიალებოდა. ექოვლით დაფენდნენ ეჭვი, ეჭვითა, სურფასაც დაფენდნენ და შემოუღებოდნენ ვარსა, შემოსილებოდნენ და გატებდნენ პურსა; გატებდნენ პურსა და მოიღებდნენ, მოიღებდნენ პურ-ღვინითა, მხოლოდ პურ-ღვინითი, ხოლო თუ ვაინე წაეტებოდა იმა ნაყინ გოჭის ხორცსა, ცხობს გაუქონდნენ თუ, თუ ვერც გაუქონდნენ, ცოტა არ იყოს დაინახებდნენ, აფხსს მშინ რა ეჭვებდა, ძუძუდან რა აფხვინო, ცოტატირის დაინახებდნენ. ვადასხვებდნენ ცოტა ვაერხვება, ცოტა ღობის წაეტებოდნენ, ანთუ უფრო წაეტებოდნენ; რაც ეჭვებდა თუ როგორ ეჭვებდა, არ შეიძლებოდა ღობის ამითა, არც შეიძლებოდა და არც შეუძლოა, რაღა თქმა უნდა, რა არც შეუძლოა.
 სადაამდე ვაერც შეუძლოა.
 საღამოს ავტობუსს მუხსნარს როგორც იყო. ადიოდა ყოვლით ავტობუსში და ვეღარც ადიოდა; უსაყოლად დაგბრუნდებო, იფიქროდა, ადერევე ჩამოვალ, ხეში წვალი ჩაღებია თუ არა, ყველაფერს ადრევე მოვეცილები, უფრო მარტედაც მოვეცილები, მეურნეობაშიც ვამოკვევებო, თქვენთან ვიქნები კიოში თუ ლხინიო, თქვენ შემოკვევო და თქვენ გენაცვალებო, — ადიოდა და ვეღარც ადიოდა, ადიოდა და ჩამოდიდა, აიკრდა და ჩამოვარდებოდა ი მვირე ტახით თუ გოჭით თუ რაღაც მინამჭარი, ადკალდნენ. ვასურთავებულა, გამობეველი ქაღალდებშია, ჩამოვარდებოდა და გაწულდებოდა, გამოხვედნენ ისეცა და ამოსჩრდნენ ილლამი ისეცა, აფხვანდნენ და ვეღარც აშავადო, ადიოდა და ვეღარც ადიოდა, — უსაყოლად დაგბრუნდებო, თქვენ ვარ და თქვენთან ვიქნები.

დაბრუნდით, შესხობდნენ ესენიცა, შესხობდნენ და აშავადო, აშავადო თუ შეიქნებანი ხელედი, ადიოდა თუ ვადმწოლოლოყო ხელეტიცა, ვადმწოლოლოლო და ეგრე ადიენა, დაგბრუნდებო, დაგბრუნდებო, იღონდ ესა, რა ამით მარც არა სჭერდით: ნეტკავი თუ ველა გამოუშვებს, ი რაღაც ძვალ-ტკავით რა მუცა სახლიო...

ლა ვალს შეხედულებით, შაი დარწმუნებული იყო, რომ თიმურაზი ზურგს შეაკეცვდა შეურყნარებელ ბრანებას, თუნდაც თავისი სამეფოა ან საკუთარი სიცოცხლის ფასად დაელოდა ურჩობა.

ძნელი საოქმელია, მართლაც ასე ფაქრობდა თუ არა შაჰ-აბასი, მა თქმა უნდა, მას კარგად მოეცინებოდა ქრისტიანული რაჯლის წესები და კანონები, ცოდნებული კავშირის სიმწინდეს რომ ეცნობოდა, მაგრამ მეორე მხრივ, თავისი განუსაზღვრელი ძალაუფლების შეგნება ალბათ ავიწყებდა ყველაფერს, რაც იცოდა. თავისი ღვთაებრივი სურვილის წინაშე უშუალო დახმობადად მოეჩვენებოდა სხვისი წესი და ღირსება.

ერთობ საკულსხმო ამავეს გამოავლევს თავის „გაღმასობაში“ იოანე ბატონიშვილი. შაჰ-აბასი ცუთობდა ირანში გადახვეწილ ქართველ დიდებულს: „უკეთო თინაშ თქვენგანან მისტაცის ვისხეს ცოდო, ვითარ დაქვის მას ხყოლო თქვენი“ და პასუხად ემსხ, რომ ას-ერთი კაცი იმასურებს სიცილით, ხოლო მათსად და საცხოვრებელი მისი უნდა აორღოდ. პასუხით ქმაყოფილი შაჰ-აბასი ხმაშაღდა გამოხატავს თავის აღშფოთებას: აბა განსაქეთ, თქვენივე რჯულის თანახმად იმასურებს თუ არა სასჯელს თიმურაზიო. იმას რიგად ამბობს, თეიმურაზის ცოდვის წართმევა დავუბრეო, აჩაქედ გაღამირო ამტკიცებს, თეიმურაზი ცოდო ნაწვევარიო როგორც ჩანს, შაჰ-აბასი თავის მორცე ცოდვად თვლიდა ქალს ამ წუთიდან, როგორც თვალს დაადგადა. მისი მოჩვენება იქ ქალი დაგდა ხელშეუხებელი ღვებება მისი ქვეყნებრივობისათვის. აღმასი გარდა ვი-დას შეშვალა ხელწაფივის ღლივდა ჩაგუბო. ხოლო ქართველი მეფეების საქციული წარმოედინდა გავიჯარასა და არნახულ ურჩობას. თავის ყურმოჭრად ყუბება მიიარდა ისინი. მტაცებელ ჯეროდა, რომ შაის ბრანებას უყოყმანოდ შეპარულბდნენ და ერთი ქალი რა სათქმელია, მთელი ჯურჯისტანის რაჯულ ქალბეს მიმგერიდნენ ისინაში ბარამანის დახა-შვიდლივდა. ყველას შეედლოდნენ, ცილი აქ-ნებობდა თუ შელო, ოდენი მოცლბობ მათთვის ვული.

საუხეობი სახაბი იგდო ხელს და მეტივე აღ-დას უნდოდა. ხარკული ისტორიკოსის სი-ჯუთი, შაჰმა დაასჯეს, რომ ლარასხი და თეიმურაზი „უყოყმობისა და სისამყის ცნეშო შე-ქვანდა“, ზედის სილის გარეშად ჯერ არ უშე-მაიათ, ურეღურების მასწავლებლბეს მათთვის დარეგების მომსწერი უჭირ დაქვის ხელით არ აუწეოდა კუთის საწავლბულა“.

1618 წლის 16 ოქტომბერს შაჰ-აბასი თავისი დამრჩილი დამარა ისპაანდნად საქართველო-სა, რა იცოდა სტეფანია ირანის მხარე-ნებელმა, რომ თითქმის თორმეტი წელიწადი გასტანდა მისი იმე ქართველი ხალხის წინა-აღმდეგ და ბრძოლა ომურ სისხლისმღვრელი გა-მრავდებოდა, მაგრამ მთუღვდავად დიდ მსხვე-რძელსა, ვერ შეეწერიო სორეგებო. დაბარა-ნებოდა და ვერც საქართველის დამორჩილე-ბდა.

გვინების სურათი

ალექსი მინდამი,

მეცნიერების დაზარებლობა მღვანეც, პრაქტიკული.

გზი ჭვირფის ელტერაა გზის ელტე-რას ადამიანს ეკონომიკური დოვლათის გა-ძლიერებამ, განმრთობლის განმტკიცებას და მკურნალობაში ძალზე მნიშვნელოვანი ადგი-ლი უჭირავს, მხოლოდ საჭიროა მისი წესი-ერი მოვლა-პატრონობა, სათანადო გადამზე-ვება და რაციონალური გამოყენება.

გზის ჭვირფის გამოყენება ადამიანის გონე-ბრივი განვითარების, მისი მაღალი ელტერის შედეგია.

ადამიანი იუვენეს ყურძენს, ყურძენს წვეს და მისგან დამზადებულ ალკოჰოლან სამე-ღლებს.

ალკოჰოლიანი სამეღლების დამზადებას დი-დი ხნის ისტორია აქვს. ცნობილია, რომ სპი-რტიანი სამეღლების დამზადებისათვის სპი-რო დღეობის პროცესი შეიძლება ცოდნითა და პრაქტიკული ადამიანის. ასე მაგალითად, 2500 წელს ჩვენს წელთაღიგებებულ ვეცობე-რის არსებობდა ლუდის ოთხი სახეობა ლუ-დის „ლუთომიტრა“ წარმოშობის შესახებ მოი-თებულობა ძველებში, რომლებიც ეკუთვნის მეთხობ ათასეულ წელს ჩვენს წელთაღიგებე-ბად.

სხვადასხვა ხილის, მარცვლებული და ქაქის გამოხდენი მიღება სპირტი, ანუ ალკოჰოლი, რაც უოვედგარი „მავარ“ სამეღლის აუცილე-ბითი შედეგებელი ნაწილია.

აფრიკასა და ინდოეთში ხზართბენ პალმის ცღობის. ბორნეოში იუვენეს ბრინჯის არას.

ალკოჰოლიანი სამეღლებს მრავალი ნელელ-ღისგან ამზადდენ, მაგრამ ყურძენს უმთავ-რესი მნიშვნელობა აქვს, რადგან მისგან მრ-ალად ხარისხის და მრავალგვარი სპირტიანი სამეღლების მზადდება. სპირტის შემცველი სა-სმეღლების გაღამებრებულ მიღება ძალზე მანერებელი ადამიანისათვის, მაგრამ ეს არ ნი-შნავს ყურძენისა და მის ნარჩენს მანერ გა-კულანს ადამიანის ორგანიზმზე. ყურძენისა და მისგან მიღებულ პროდუქტს, ჰეფენური მოხ-ბარების პირობებში, უაღრესად დიდი მნიშ-ველობა აქვს როგორც პრობიოტიკური და საკვირლო საშუალებას.

სელობა აქვს როგორც პრობიოტიკური და საკვირლო საშუალებას.

ყურძენი მკურნალობა — ამელოთერაპია ცერძნული სიტუციასგან — ამკლებს — ყუ-რძენი ჰეფენი, რომელი და არაბი ექიმების მიერ ჰელოავრე იყო გამოყენებული. ყურ-ძენისა და მისი პროდუქტების სმეგრანლო თვისებებზე მეტად საინტერესო ცნობები მოი-პოვება მეთერთმეტე, მეცამეტე და მეოცე-სმეტე საუკუნის ქართულ სამედიცინო წე-რილობით ძველებში. ცხადია, საქართველოში ყურძენის სამკურნალო გამოყენების სათავე მორიველ წარსულში უნდა ეკითო.

გასული საუკუნის 70-80 წლებში ყურძენის სამხრეთ სანაპიროზე, იალტაში აწარმოებ-დნენ კლინიკურ დაქირებებას ყურძენით მკურნა-ლობაზე. ამ კვლევის შედეგები შეჯამებულია გ. დობროვლის სპეციალურ შინაგანობაში (1878 წ.). მიმდინარე საუკუნის იტიან წლებში იალტაშივე დაიწყო ყურძენით მკურნალობის მეთოდის მეცნიერულ დამუშავება. ამ საკითხის შესწავლა კიდევ უფრო გაღრმავდა სხვა სა-მეცნიერო-კვლევით დარწმუნებულბებში და შე-მდგმნი დინერგა საქართველო კავშირის სამე-დიცინო ქსელში, განსაკუთრებით კი — სანა-ტორიებში.

ურძენი, ყურძენის წვენი და ნატურალური ღვინო დაგვიბობდა იქნა გამოყენებულ დიდი სამედიცინო იმის პერიოდში დატორი და ავა-დებულ მეორიანი საკვირლოა.

ყურძენის ქიმიური შემადგენლობა როდული და არეოთერაპიული იმის, დამწრების ხარო-სისი, კომბიტური პირობების, ნიადაგის შემე-დგენლობისა და ვახის ელტერების შესე-ბამისდა ყურძენი უმთავრესად შეიცავს წვეს (70-80 %), შაქრებს (10-33 %)-ს; უფრო მეტია გლიკოზა, ორგანული მეცხვებს, მინერა-ლური მარალბეს, რომელი შირის რიგის მარალბეს მეტ თერაპიულ გავლენას აჩვენებ. ყურძენი შეიცავს აგრეთვე არომატულ და მეტონური ნივთიერებები. ყურძენში მოიპოვება ფერმენტები, ვიტამინების მრავო-ბადენობა, ხოლო ზოგიერთი ჯიშში — ფიტონ-ციტები, რის გამოც ყურძენის წვენი მთელი რიგი ბაქტერიების მიმართ ძლიერი ანტისე-პტიური თვისებები განიჩა.

როლი ქიმიური შემადგენლობის გამო ყურძენი მეტად აცორობელია, დიდ გავლენას ატენს ორგანიზმში მიმდინარე ცვლით პრო-ცესებზე.

დიდებრი, გაღვრებული კვებისა და მე-რუნალობისათვის მოუწოდებელია ყურძენით და მისი წვენი მკურნალობის სპეციალური საშუალება. გამოიყენება მწიფე ყურძენი და ახლებ დამზადებულ და პასტერიზებული უჭ-რძენის წვენი.

ყურძენისა და მისი წვენის თერაპიული მო-ყენების დიამაზონი საკმაოდ დიდია. აქ უნ-და დავსაზღვროთ: კვების დაქვეითება, მეორე-ადი დასმარებლობა, პოდაგრა, ულსისულ-ბარტოვან სისტემათა უქმარისობა, რასაც ახ-ლეს საერთო მეტებება და შეგუებუბითი მო-

შერმადინი ძალადანი

გულენები ღვიძლში, მწვავე და ქრონიკული ნეფრიტები და ნეფროზი, ფიტისი ქრონიკული ტუბერკულოზი, ქრონიკული ბრონქიტი და სხვ.

უკრინი მკურნალობის მეთოდი ამ შემთხვევაში გამოიყენებოდა შტრამინი დაბეჭდვის, პირის ღრუს წყლულოვანი დაავადების, მწვავე და ქრონიკული ნეფროზის და ენტეროკოლიტის, საერთო სიმსუსტისა და უკრინისაღმი იდიოსინკრეზის შემთხვევებში.

უკრინითა და უკრინის წვეთით მკურნალობა ტარდება მკურნალობის სხვა მეთოდებთან ერთად.

ადამიანის კვებაში გარკვეული მნიშვნელობა აქვს უკრინის ვიტამინურებულ წყენსაყვან (ხადაცხვიან) დამზადებულ ისეთ გარკვეულ აკვების პროდუქტებს, როგორცაა: თაბაქი (ფელაქსი), ტუბიკატი, მურჩხელა, ზურაბი, ყუფი, მარგალიტ და სხვ.

უკრინის ძირითადი პრეპარატი — ღვინო, საკუთრივო ღვინოების სახით, ჩვენიმ ფართოდ იყო გამოყენებული ფარმაკოტეკული პრეპარატების დამზადებაში და ის ახლაც ვითავილსწინებული სახლდარავითის ფარმაკოპიით.

ნატირალური ღვინის მცირე ღარი ხელს უწყობს საკმისი შინაობის, გულის მომეცდენების გაუმჯობესებას; მასში არსებული ნახშირწყლის იზარება იმ მუშაობისათვის, რასაც ადამიანის ორგანიზმი შეთელ სიტუაციის მანტირებე აწარმოებს. ღვინის მცირე ღარის აქვს საკვები და სამკურნალო მოქმედება, მაგრამ ამასთანავე არასოდეს არ უნდა დავივიწყოთ, რომ ღვინომ ივის შეიგვევა. ღვინის საიტემატურად და დღი რაოდენობით მიღება განმარტობისათვის მავნებელია.

შეიძლება გაურკვევლობა გამოიწვიოს ვამოქმად „მცირე ღარი“. რა არის აქ საშიში? სად მოაზრდება „მცირე“ და სად იწყება „დიდი“ ღარი?

ამ შემთხვევაში დღის ზუსტი დადგენა შეუძლებელია. მნიშვნელობა აქვს ადამიანის წონას, მისი ნერვული სისტემის მდგომარეობას და ღვინოში ალკოჰოლის შემცველობას. მცირე ღარი გულისსმობს სუფრის 10%-იანი ღვინის დაბლობით 200 მილიგრამის ცრთი ჩაის ჭიქა) რაოდენობას დღე-ღამეში; ამასთანავე არ ყოველდღე, არამედ პერიოდულად, ადამიანის ინდივიდუალური თავისებურებების გათვალისწინებით. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ღვინო უნდა გამოიყენებოთ არა დასაბრუნებლად, არამედ სამკურნალოდ.

უკრინის სიკეთე ამით არ ამოიწურება; უკრინის გამოიწვივის შემდეგ დარჩენილი ჭიქის გამოიხილ მიიღება არაუად საპირტ, რომელსაც ფართო მომზარება აქვს კვების მოქმედებასა და მედიცინაში.

გამომხადი ჭიქაც არ არის უსარგებლო პროდუქტი, მისგან დღემდევა კალციუმს და შავ საღებავს ვიტამინ ზეთს, რომელიც ტანისის მისაღებად, სანის დასამაზებლად, სასარფი-უშგითო და საფარბოტო წარმოებაში გამოიყენება.

უკრინის სიკეთე ადამიანის კეთილდღობის და განმარტობის უნდა მომხმარდეს.

მინატრება

მე ამოცურდა სიცოცხლით ხავზე, ყავთო ჯოგები მოადგენ ჯერებს... ეს მერადმდენ ვახხენებ ჯავნის და გული მანც ვერ გავიჯერე.

ყველა ოცენა მღერამოდ აღის, როგორც „ლილი“ და როგორც „როზა“. ეს მერადმდენ ვახხენებ ჯავნის, აღარ შეიძლება, თავსეენ მიხმობს.

მე მონატრები გულში ვერ ვხალავ, სიმორთი მისით თუმც აქაც ვახხე. და რუსთაველის პრასიქტურ მაგალტ ჩემი მდგომელი მომდევნ შეთები.

რომ არ...

რომ არ ემდრთი წინაპრებს „ლილი“, წინაპრებს „როზა“ რომ არ ემდრთი, რომ უკვალავი ნეტავ ამ დღისა.

ან მშისთვის ყელი ვთ მომედრეა. რომ არ ავიყო რუხი შურევაში, შავი მარხუა რომ არ ავიყო;

რომ არ ჯქონილი დღობი ურევე, ურდინი ზმალე რომ არ ავიყო, რომ არ დარტობი ფეხგამოდ ვაზი,

ნისლი ლოკინად რომ არ დავეგობი მე გაჩენდობად რისთვის, ან რაზე მამულის ტრლობა როგორ გამეგობი;

რომ არ ებრძოლა წინაპრს ვეფხვიან, კერბის ცეცხლი რომ არ დავიწობი ვინ მერქმეოლა ნეტავი დღეს და,

თუ ვინცნოლი ქვეყნად სერთობი... რომ არ ემდრთი წინაპრებს „ლილი“, წინაპრებს „როზა“ რომ არ ემდრთი,

რით ვუკვალობი ნეტავ ამ დღისა, ან მშისთვის ყელი ვთ მომედრეა.

ორმა მწერალმა საზიაროდ ერთი პიესა დაწერა. პირველად რომ დაიდგა სცენაზე, ხალხს მოეწონა, მეორედ კი, ფარდა აიხად თუ არა, საშინელი სტევენა ატყდა. ამით ნეტე იტინი, იფიქრეს აქ უმეველად ბორბიტი განზრახვაო და აქეთ-იქეთ თვალეობება დაიწყეს, უნდობათ, გაემდღაენენიათ ეს შეთქმულბა, ერთმა დანახა იქვე ახლოს მალა-მალაო ცმაწვილი კაცი, რომელსაც უმეველბული ვახხელები გვირა ხელში და რაც მალე და დონე ჰქონდა უტყვენდა. ატობრბოა უტყვალ შეგინეს და საშინო მტრის დასამარტებელი შეგება. ერთი მოაზინ წვიდა და იმ ყმაწვილის გვერდით დაქალ დაიწყეს ღლბარაკი.

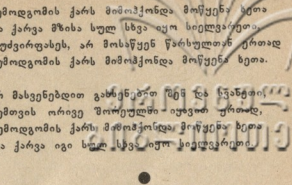
— რა სიძულელია ეს პიესა! — უტხრა ატობრბო ყმაწვილი კაცს.

— უსახალისო! — ესა თქვა და უტობრბო ღლიანდ ჩაახებრა თავის გასალტებს.

— მართლს ბრბინებთ, მამ არც მე ჩამოგრჩებოთ! — უტხრა ატობრბო, ამოილო ზობიდან პაწაწინა გასალტები და დაიწყო სტევენა. მისი სტევენა მღვის ისმოდა.

— ეს ჩემი კრიტიკა მღერი სუსტი გამოდგა, უნდა მოეუმატო როგორმე, არ შეიძლება ცოტა ხანს თქვენი გასალტები მათხობო?

— რატომ, ინებოთ!

შემოდგომის ქარს მიმოქონდა მოყენე სვითა და ქარვა მზისა ხელს სხვა აღო სილდარავითა უფებრბახებს, არ მოსაყენ წარსლობის ქრთავა შემოდგომის ქარს მიმოქონდა მოყენე სვითა.

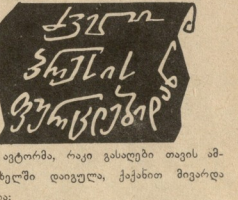
არ მახვებდომი გახეყენარ წმენ და წინაპრე ჩემთვის რიგვე შორხდინი აუტის ურდინდ. შემოდგომის ქარს მოსაყენ მოყენე სვითა და ქარვა იგი სხვა სიკეთე მომეცაქრებო.

გამოვიტრები ცივითა და ნისლის ტინდანი ჩემთვის მოსწურე უახხე ვენება გრანდული. ახლა შენს ხელავს ყოველდამე ვიწყებს თავიდან, რომ იცნებანი ჩემთვის დარტე კვლავ შორხდული.

წრფულ დაღადისთვის თობრ ტარტებმა კარნი დარბახეს, და ოცნება ჩემი, ხედიანი დამის ხედილობა. ემდრებანი მთლიანითი მდგომელი დარბახებს შენთა ბავთო აწ ჩამქალი აღმხეცრობა.

ქრითა ვის შეუმსუბუქებ, დაღადისთვის თუ თინებოთ. ვის ჩაავ ფრანკული შექს უქებ, ვის აღმარბ მისხვედ სვენებოთ.

წახლს ვის ჩაუხვად მწერტახალსა, ვის გორთა ხეულდ იხსენებ; ვის რაავ მოუკვავ სურტახობი, ვის აღმარბ მისხვედ სვენებოთ.

მეორე ატობრბო, რაცო ვასალეზი თავის ამხანავის ხელში დიდგულა, ქაქინთი მივიდან და უტხრა:

— აბა, ჩქარა, თუ გინდა რომ მოუღალა პარაკი, ნულარ იფიგინებ, წადი, თორემ გაყმარტება.

ატობრბო წამობტა, გაქენა კარებისკენ და ვითომ დაიწყებდა, ამ ყმაწვილკაცის გასალტობი უთ გათყოლა... ვახხელების პატრონი ცობტა არ იყოს ეგვემი შევიდა; გამოიღო პარტე-რიდან და დაიწყო წამლბლის ძენა. ამ ძენბაში პიესამ მშვიდობიანად ჩაიარა. ატობრბო სცენაზე მიემდრებოდნენ და წინ დირექტორი შეშეყავდა.

— არ მესმის, დღმრთბანი, ეს რას ნიშნავს, დასაწყისში ისეთი ალაჰოთი, სტევენა, ბოლოს კი სრული სიმუხტე და თითქმის თინარბონბა... ეს ამხავი სწორად გამოცანა იქნება ჩემთვის!

საქ. სსრ კ. შარქისის, სპ. ხახ. ჩესკებ, ბიბლიოთეკა

ჭეშინკა

ლუდვიგ გურსი

როცა ტირილს მობერი, ვიძვი:
— სხვა ბავშვის მამებისაგან მასწავ
ჩრად ჩაუვებს, ზუთობებს, ეგვილი-
ბუდებს აღბუღობებს, მე კი დედას
მჩუქნიან.

გუშინ მამაჩემმა ისევ ახალი ამ-
ბავი მითხრა, რომ ახალი დედა მე-
ყოლიდა. მამას „მადლობა“ ვა-
დებდუაღად და ვკითხე, რა მოვიდა
აღრიდელი დედას? მამამ მითხრა
რომელი დედას? უჯანსაღედ დე-
დას-მეტი ვუბახუბე.

მამამ მითხრა, რომ ის დედა უჯა-
რების გამოდგა და ამიტომ იმდენ-
ბულია, ჩემთვის სხვა დედა მოიბე-
ნოს, იგი ყოველთვის ასე მეუბნება
და მარტობა, რომ ახალი დედა უჯ-
რო უკეთესი იქნება, ვიდრე ძველი.
ეს სულაც არ არის ასე, იმიტომ
რომ ხედავ, რომელიც ამ დედაზე
წინ მეყავა, პიანინოზე უკრავდა და
ამით იდედაჩემზე უკეთესი, ხო-
ლო ის დედა, რომელიც ყოველდღე
ნაყინისთვის ფულს მამდებდა, არ
ყოფილი. მაგრამ მამა ამბობდა,
მეტისმეტად გამაზარაო. ვერ გა-
მეგია, იაღრუსის გამაზარი დედა
რატომა კარგი, ჩემი კი არა.

მამა ვერ ტანდა იმას, რომ დედა
ბებერ ფულს ხაჭავდა. მომდებრო
დედა სულაც არ მამდებდა ფულს
ნაყინისთვის. იგი ფულს იხსავდა.
სოლო იმ დედაზე, რომელიც მე
წდაპირებს მხეცებოდა, მამამ თქვა,
კარგია, რომ მე დედა აღარ მეყო-
ლება, იმიტომ რომ ის არ აღმოჩნ-
და ისეთი, როგორც მას ეგონა.

მამაჩემი მართალი იყო, რადგან იმ
დედას პირველი სულ სხვა ფერის
თმა ჰქონდა და ბოლოს — სულ
სხვა. ის დედა მე არ მეყოლიდა,
მაგრამ მისი მომდევნო კი მეყოლი-
და, იმიტომ რომ ტირიდა. ამ დე-
დის შემდეგ როცა სხვა დედა შეყა-
და, ნათეს ხე შეჩნდა, ნათეს ბეზე
სადაზის კამფეტები და მოკოლაღი-
ბი ეყოდა, მაგრამ დილით დედა უჯ-
ვე აღარ დამხედა. როცა ისევ ახა-
ლი დედა მოვიდა, ჩაუვა მარჯვ. ძა-
ლიან გამეხარა, მაგრამ მეშინოდა,
ვია თუ ენეს წვიდის და რომ წამა-
რომეებს ჩაუვებს და მაკრატებს-მე-
თქე. ასეც მოხდა. მამა ახალ ჩაუვებს
შეშინდა, დიდხანს არ დამჭირებია
დღილი — მამამ მართლაც მომი-
ტანა ახალი ჩაუვა და მითხრა, რომ
ახალი დედაც მალე გეყოლიდაო. მე
კი მხოლოდ ჩაუვა მინდა, მხოლოდ
ჩაუვა უღედოდა. აღარ მინდა ახალი
დედა, არა! — და ისევ ავტარიდი.

ბოლნურიდან თარგმანა 1966 წა-
ტახტბმ.

ნარკვი

უპოვალესი რეინგსა

მსოფლიოში ვეღარც მოკლე
რეინგსა იტილის სიფელ ჩაი-
ვებში
რეინგსა ყოველმა მემბრენ-
ემ ჩინო ჭელანომ გაიყენა.
ვერსივე გასულმა მემბრენემ იაფ-
და შეინაა მწობრიდან გამოსული
ოთქმეშავალი, იყდა ერთი ვაგონი
და თვისი სხლიდან უხალეს ს-
მიტეტონემდე თვითონ გაიყენა რე-
ინგსა.

დაწერილი წიგნები

ისტორიამ ივის მრავალი წინი,
რომლებიც დიწინი, მაგრამ არასო-
დეს არ დასტამბულა.

ისტორიამ საპირსპირო შემბე-
ვე ივის: XVIII საუკუნის ღრანც
რომანსტის ნიკოლა-რეტე დე ლა
ბრეტონის ბეგრის რომანს არასოდეს
არ დაწერლა, მაგრამ... დაბეჭდა.

საქმე ის გახლათ, რომ შეწრალი
ასითაშეწობიცი იყო და თვისი რომ-
მანის გეერედეს ერთმანეთის მიყო-
ლებით ზეპირად აწყობდა, შემდეგ კი
ბეჭდვდა.

დასავლეთურმანელმა არქეოლო-
გებმა გათხრების დროს აღმოაჩინეს
რამდენიმე სასახლე, რომლებიც
XIII საუკუნის განეკუთვნებია.

არქეოლოგებმა ვადაწვეტეს,
ერთ-ერთი დაზიანებულ სასახლე
დაზღერონს აუფრანგული სახე და
XIII საუკუნის ყოველწინი პირო-
ბების დღეით ამ სასახლეში იცხო-
რონ რამდენიმე ცერა.

ამ ექსპერიმენტის მოსურენ არ-
ქეოლოგები ზუსტად ისე ჩაივამენ,
როგორც XIII საუკუნეში იცვამენ,
საქმესაც იმავე მიზეზენ,
როგორც 7 საუკუნის წინათ სვამ-
დნენ.

გურსი

იაპონიაში, კიოტოს უნივერსიტე-
ტის მეცნიერ-მუშაკებმა დაადგინეს,
რომ როგორც აღმოჩნდა, განსჯე-
დესაქმ ქრთმანსტისკვან უბეტის
ჩაბეჭდულენ, სეველ გარეგანობის
ეს ერთმანეთსავე მართლები
ეს განხვავება ნეტობის ანაბე-
ჭდების გამოხატება... ვეელა ქრო-
ბას, როგორც წესი, მთლიან სიცოც-
ხლის განწველობაში ნეტობს სხვა-
დასხვა ანაბეჭდი აქვს.

საოცარია, მაგრამ ფაქტია, რომ
სინგვის ბუმბული ერთდროულად
სტეფვა. რამდენიმე დღის განმავლო-
ბაში, ვიდრე სხეული ახალი ბუმ-
ბული შეიშობა, გაშთმუხლებლი
პიწვიანი ერთ ადგილზეა ვაშლბუ-
ლი, არც წყალს სვამს და არც სკა-
ვებს იღებს.

ბუმბულამოკვლელი პიწვიანი
პაწინვე იწყებს ნორმალურ ცხოვ-
რებას.

როგორც ცნობილია, ბუნებაში არ-
სებობს ე. წ. პურისა და რძის ხეები.
ზოგიერთმა შეიძლება, არც კი ივის,
რომ კანცეროს ხეების არსებობს.
ამ სუბტროპიკულ ვიწვიანებს, რო-
მელსაც მოვიწინა უწოდებენ, შავი-
ხეებისია პოტანსიურ ბაღებშიც შე-
ხვდებით.

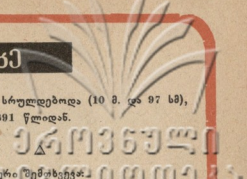
მოვიწინა მობგრო ნაყოფი ხეჭო-
ლიდ გერმელი და ყუთიანია, იგი
დედა რაოდენობით შეიცავს შაქარს
და საბამებულს.

„სხპნრი წყარო“ რსწოროილა

ქართული თეატრის ისტორიაში 1922 წლის 25
ნოემბერი ღირსშესანიშნავი თარიღია. ამ დღეს
ახლებურად აფლავდა ქართული სპექტაკლი, ქარ-
თული თეატრი მანამდე დრომოქმულ ტრადიცი-
ებზე და სპექტაკლის დადგმის ვაცეთითი ბერ-
ხებით მუშაობდა. 1921-22 წლის სეზონის პირე-
ლივე წარმოდგენა, რომელიც ე. გრისთავის
„დედო“ დაწერა, არ აღმოჩნდა სასურველ სენა-
დულურ.

ამ პერიოდში ახალგაზრდა საბჭოთა მოაგრობას
მხარდებდა სპირიტუალი; იდეოლოგიის მხრივ

1989 წელს ფუნგურიო სსრ კავშირის თანხს ვათამაშების დროს უპირველდებო შემთხვევა მოხდა: ნახევარწინდელი მატჩი ვაიპარია... ფინალური გათვინის შემდეგ.

საქმე იმაზე გახლდაო, რომ თბილისის დინამო-საბურთალოს თამაშის მათ მიერ გაპროტესტებულ ნახევარწინდელი მატჩი „სპარტაკთან“ მას შემდეგ, როცა მოსკოვლებს უკვე ვაიდევთა საპატიო ქილიო.

საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატების პირველი მატჩი ვაიპარია 1936 წლის 22 მაისს ლენინგრადში ადგილობრივ დინამოსა და მოსკოვის „ლოკომოტივს“ შორის.

ამ მატჩში პირველად მსაქმა ი. ბოგდანოვმა აღნიშნა პირველი გოლი, რომელიც მოსკოვლებმა ვ. ლევიჩინმა ვაიტანა ლენინგრადელითა კარში.

შეკაროთავან ეველამე შეტად ისხელთათვი ი. კაორბადავმა („კაიარათი“), რომელმაც რამდენიმე ხაფხუბებითო სეზონში 13-ჯერ აიღო... პენალტი.

საფუნგურიო სტადიონზე მსაქის ხატვინის მხა პირველად ვაიბან ანდლისში 1878 წელს. საკაჩროს დარტყმა-ენდლტი, როდელიც პირვე-

ლად 12 იარღლან სრულდებოდა (10 მ. დე 97 სმ), ძალაში შევიდა 1891 წლადან.

ეს ეყო სენსაციული შემთხვევა!

1885 წელს შოტლანდიის თანხს ვაიპარიათა „არბოს“ კლუბმა დაპარტახა „ბოი აკროლის“ ვუნდ ვანადადურებელი ანგარიშით — 85:0.

უსტადლ იმავ დღეს მოხდა მეორე სენსაციული — დენის მარტამ ადევ ვანადადურებელი ანგარიშით მოუგო „აბერდინ რეინერსის“ ვუნდს, მაგრამ „პატარა“ კორტევათი: მატჩი დამთავრდა ანგარიშით — 85:0.

მინსტი-ბრუსტი

ჩვენს ქვეყანაში კიდევ ერთი დიდი ავტოსტრადა შენდება. ვაგვიღებულბელი ტრანზიტ მიმდინარეობს მინსტი-ბრუსტის ვაბტკვილის ვაყვანა. ავტომანქანების შეუფურცებელი მოძრაობისათვის ვაბტკვილს რამდენიმე რიგი ექნება, მათ სიგრძე სამას კილომეტრამდე ვაილაქვს.

ბოქაე სოხათოთი

სოფლებსა სწავლულბებს ხანგრძლივი მუშაობის შემოდგე შეიმუშავეს ვულკანური ტრესის დამუშავების ორგანიზაციული ტვირთოვლი.

ამ ტვირთოვლის ვამოყენებით ტრევი მარშაროლისათი ვაჩარი ზეგნა და დამუშავებულ გარანტიის მსგავს ბრწინაველებს იღებს.

თბილისი ზოლი

მავადანს ოჯახში ამა წინათ ბულდოჯერს მიმუშავე ი. ვარილიმ მიწენი ბოქაე ოქროს თვითნაბად ზოლი.

რკროს ზოლი, რომელსაც აველორობი დაარტახა, 4357 გრამს იწონის.

მეგაბა-მოყვარული

რუსთავის მეცილის ს. ხმალისი ეგზოთი სხვადასხვა ქვეყნის მრავალი ეგზოტიკური მცენარე ხარობს. ამ წალკარად მტულ ეგზოთი შეგადებით იაპონის, მექსიკის, ბრაზილიის თუ ავრისი ვლდისის ინივით წარმოდგენილებს, რომლებიც მებაღე-თუყვარულს ვეუღმე მოდივენ შრომით, აივავა შეუდგენ ახალ ვარეობს.

ბასეინი დამუშავდა

ამას წინათ ტაშვინში მუშაობის ჩაღვა ჩვენს ქვეყანაში ერთერთი უღდიანი საავტორობელი სადგური. თანამდროვე ტექნიკით აღჭურვილი კომპორტაციული სადგური სავალი 2.200 მუშაკის ემსახურება.

სადგურიდან აბოთით სხვადასხვა საავტოროსი მარშული მიმგარება ყახხატისა და შუა აზიის სხვადასხვა კუთხისათ.

ახალი კვბოსტრადკ

დასავლეთ კავშირის კონომიკის შემდგომ ვანტორეზში მინიშენლოვან როლს შესრულდეს ახალი ავტოსტრადა ომსკი — ნოვოზიბოლის. საავტორო სალონი ვლდისის დამავაგურებელი ვაბის ვაყვანა დიდი სიმწვანების დამსახურე მოითხოვს მუშენებლებსა. საჭმარისა აღინიშნოს, რომ ავტოსტრადის სპმი მუთხელი დამავაგურებელი ადგილებში უნდა ვიყვანოს.

პროტოლიაკი

ანტარქტიკაში შეიქმნა ახალი სა-მეცნიერო ბაზა „არუსკიანა“. ბაზაში 280 ადამიანი ვამოხმავთრება.

საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო აღმის ქვეშ ევრობული სამეცნიერო კვლევებს ჩავატარებენ პოლონელი, გერმანელი, ამერიკელი მეცნიერები.

საინტერესო ნაპოვნი

ტაიანის ტუნდრიდან ამას წინათ ლენინგრადში ჩამოიტანეს ნიადაგის რბინა ფანში ავტორინული მანერის უზარმაზარი თავი.

ცნობილი ზოოლოგმა ნ. ვერემ-ჩაგინმა ვანახადა, რომ ახლად აღმოჩენილი მამონტი ერთერთი უღდიესია აქამდე მიკვლულ მამონტია შორის.

ვიგანტური ცხოველის თავის ჩონჩხი სამას კილოგრამამდე იწონის.

გუზების დანაკარგი

იაკუტიის ტერიტორიაზე უახლოეს ხანში შეიქმნება ახალი კომპლექსური სახელმწიფო ნაკრძალი.

ერთერთი პირველთაინ ექნება ტრისკისი დიდ ნაკრძალი (70000 ჰექტარი ფართობი), რომელიც მიმდინარე წელს დაწესდის ჩაღვებაში წყობობის.

სენა-სხელი ავბაუი

ახეთი მუარი დასავრდენი სწორედ თეატრი ეყო. სექტატულზე მავურებელი არ დადიდა ცოვად სექტატულზე ათამდე მავურებელი თო თქდა. პრესაც საკუთად მკაცრად აკრატყიდა თეატრს და რეკრანინაზილად მუთითებდა. თეატრის მახინჯელი ხელმძღვანელებისათვის კი ძნელი ეყო ამ სწორი ხაზის მონახვა, რომელმაც უნდა დამავარეოთ ახალი ეტიკის თეატრი და რომელმაც უნდა მიზნობდა იდურო-შაქტურული და ესტრეიტორი ვარაქონა. ვანააუტის კომისარიატმა ჩაატარა რამდენიმე სექციული თეატრი. თანხმე კარამდენიმე სექციული თეატრი. თანხმე კარამდენიმე სექციული თეატრი. თანხმე კარამდენიმე სექციული თეატრი.

ვავარდილები შესეოდენ და ქალბის ახლომდებარე სოფლებში საკვდრო-ხასიციკლად პარტილები მიმდინარეობდა. ბრძოლის პაპოთით და შტრისაღმი უღდიესი სიძულვილი ვამსჯავლელი ვარსაკებელი სექტატულიდან პირდაპირ ფრონტზე მივიდნენ. სექტატულმა დიდი ორთი თამაზს ხაზებოთა უტარაის რაოგურ კულტურულ, იხე უღდიესი ცხოვრებელი და აბოთი შესეოდენი ახ ეყო, რომ კ. მარქანიშვილი კიევის თეატრის პირველ კომისარად დაინიშნა. ამ სექტატულმა დასახალი მიხეა ახლად შექმნილი რესპუბლიკის პროლიეტარულ კულტურას, კერძოდ, თეატრ.

ამ სექტატულს უღდიესი მნიშვნელობა მქონდა ახალგაზრდა საბჭოთა საქართველოში, სადაც თეატრის პროლეტმა ასე მწავიდე დგდა. ...განაწარდა რომლებ, დამეყო რეპეტიციები... ორი თვის შემდეგ — 25 ნოემბერს, შუდგა პირემიერა. სექტატულმა მოაჯილო მავურებელი. ვანა-და რქნენ, რომ თეატრი ვავარეობდებო მუშაობას და დიდ წარმატებასაც მიაღწევდა.

სექტატულს ახეთი წარმატება კ. მარქანიშვილის რევიზორულმა ვაღწვევებმა ვანახადა. მან ქართულ თეატრში ახალი კომპონენტები შეიტანა — შექმნა სინთეზური სექტატული; სექტატულში შეიტანა პლასტატური მონახვა და

მუსიკა. კოტე მარქანიშვილმა ქართულ თეატრში სრული რეფორმა მოახდინა და სწორი გზაზე დააქენა იგი.

კოტე მარქანიშვილი როცა „ცხვრის წყაროზე“ იწუნებდა მუშაობას, კომპოზიტორად თამარ ვახვახუშვილი მინიჭა, ხოლო მხატვარ-ვაგფორებელად — სიღამონ-ერისთავი.

სექტატულს ესტრეოთან არსებობის ნახატი, რომელიც ვაჩრო საოკავდებისათვის დამდენ მუშაობა ეყო. რეპეტიციების მსვლდობის დროს სიღამონ-ერისთავმა სენესა და კოსტუმების ესკიზების ვარდა ამ სექტატულში მინაწილ მხანობის მიგაბორული შერე დაძაბა. სენესაზე ა. ვანასე, ტ. ჭავჭავაძე, ტ. აბაშიძე, დ. დავითიშვილი, ა. ვანასე, დ. ჩხეიძე, იმ. დიდუშვილი, უ. ჩხეიძე, ს. ფორთლანანი, ნ. ვიცორიძე, პ. კრონოშელი, რომილოვანი — თ. ვახვახუშვილი, დ. ვიციანი — იმ. გველესიანი, მუცე — დ. მთავია, დიდუშვილი — დ. ქიქოძე, ალ. წერეთელი და კოტე მარქანიშვილის მეთუდე.

ეს შეგობრული შერე ისტორია იმ დიდი წარსულისა, როცა საფუნგური ეყრებოდა ახალ საბჭოთა კულტურისა და ხელყოფნას.

გუზაბუ მინარქიში

თითქმის ზკოსკოსი

□ ისრაელი მცხოვრებ ქალ მხოლოდ მანინ აქვს შეუდღესთან განყოფილების ნუბ, როცა ამა-ზე თანხმობას განცხადებს მისი ქმარი.

□ კვირის მხოლოდ დედამთილის ნებაართი შეუძლია. მეორედ გამოხვევა.

□ თამბაქოს მაწარმოების სააგენტოვად 1976 წელს ინგლისში დაიბარა 1 მილიონი ფუნტი სტერლინგი.

ამავე წელს ინგლისის სხვადასხვა ფარგებათა თაინინ შიგრ გამოშვებულ სიგარეტების რეკლამაზე დაბრკავს... 80-ჯერ მეტი თანხა.

□ ამერიკის შეერთებულ შტატებში 1960 წლიდან 1974 წლამდე მოსახლეობა დაახლოებით 18 პროცენტით გაიზარდა.

ამვე პერიოდში ამერიკაში დანაშაულობათა შემთხვევები გაიზარდა... 2-ჯერ და უფრო მეტად.

□ ამერიკელ სპეციალისტებში თვლიან, რომ ახალმა ჩქარონულმა პორბანქანამ, რომელიც წუთში 350.000 ბარჯს ატეობს, შეიძლება სერიოზული ზიანი მიყუდოს... კბილის ექიმს.

კბილის ბურღის დროს ექიმის ხახვს ეტრკვევა ემალის მილიონობით ნაწილაკი. ამ ნაწილაკებმა ადვილი შესაძლებელია გამოიწვიონ სხვადასხვა დაავადება, მხედველობისა და სხვისი დაქვეითება.

□ ქაიროში ამას წინათ გუბერნატორის შვილს უპატარაო ძაღლმა უჭინა.

□ გუბერნატორმა შურის სამძებლად მიიღო პოლიცია დააყენა ფესზე ამ უპატარაის "დროს მოსხვ ათასობით უპატარაო ძაღლი და კატა.

□ სპეციალისტებმა დაადგინეს, რომ დაიხაზილი იკაშნი ფუსფუსის დროს ბარკავს... 2.700 კოლორიახ.

მისი ბულის ხისშირ ადუქნს... 140 დარტემას წუთში.

□ დღი ხნის ძებნის შემდეგ ნეაპოლიშმა ფილოსოფიის მანკველემბა პაოლი პარლტამი როგორც ანა ათავა ნაშურო.

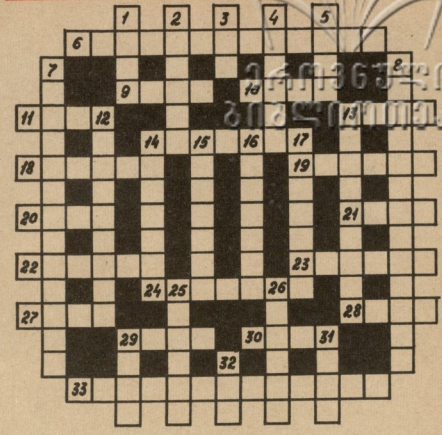
ამას წინათ მან შუშობა დაიწყო... მეგოვად.

□ შრომობიშო მოკლე მტრია სტამბულში, ამ მტრობობიშტინის სიგრძეა... 810 მიტრი.

ყველაზე დრმა მტრია ფუნჯანია. მისი ზოგიერთი ხაღდური მოთავსებულია 100 მტრის სიღრმეში.

მსოფლიოში ყველაზე მაღალი მტრია ქალქი მუხიკოში.

□ მტრობი გაყვანილია ზღვის დონიდან... 2.270 მტრის სიმაღლეზე.

მარბულად: 6. ვილიონის იტალიელი ისტატი; 9. უტნის ან ცკლილი სიდეგი; 10. დედნის პარი; 11. ზუთისებობა იჯახის თეგბი; 13. საუფლო, სა-მეფო, საბატონო ძეგლად; 14. ქართული ფეხბურთელი; 18. ზნის მოქმედებითი გვარი; 19. გრძელი ფართო წამოსახამბა; 20. საარტივული ბიულეტენის ჩასაყრელი უუთი; 21. პერსონიკი კინოფილმიანი "შუური ევლის სერენადა"; 22. უნჯრული ქართველობის პიონერი; 23. კ. გამსახურდიას ნაწარმოების პერსონაჟი; 24. სსრ კავშირში ბრბობიანი წულებს საუკეთესო მგებრი ფეხბურთი; 27. წყარო, ოცენის ცენწლი და სხედწუფო; 28. კონტინენტი; 29. საჭარტიფლის მდინარე; 30. კავკასიონის მხედრული; 33. ზინის მიერ დღესათეხული "ვეფხისტყაისის" გამომკვეფილი.

შეშობად: 1. წულის სადენი საგანგებო თბირლი; 2. ჰომეროსის პოემა; 3. მავარი შიის ქანი; 4. სოციალისტური მოწვევლობის ოგანიზაციის ერთობი ფორმა; 5. ერთწლოვანი მცენარისგან დამზადებული საცეხი; 6. კვეხისტყარისნი დამსტრათებელი და გადმწერი; 8. ქართველი მოგზადრადგი; 12. ნინას სახეობა; 13. მოსახლობის ყანშითვლობის დაიქვსათვის სპირთი დონსიტებობა ერთობლობა; 14. მიკროსკოპული გამოყვების მართი ავადმყოფისათვის ქვიფილი ამოკვეთი; 15. აბლ-ახალი ძაღლის შესაქანი წყარო; 16. სუბტროპიკული ხე; 17. საფორტო ზაგანილი; 25. გადასატარი საცეხი; 26. უნჯრეთის საარტივო კლუბი; 29. გრიანი; 31. სიმღერა ერთი ხმისათვის; 32. ცეცხლის ანაწენი.

სსრ კავშირის 1978 წლის ჩემპიონი ფეხბურთის თბილისის "დინამო". ზემო სურბობე-კენდის კაბიტანი მანუჩარ მარბაიძე. თარხან არჩევის დოტი.

გამარჯვებულნი

გახსულ წელს ეურნალ "დროშის" ივნისის ნომერში (გარეიანის მესამე გვერდი) გამოქვეყნდა ჩვენი ფოტოკორესპონდენტის ვიქტორ ჭიკინელის რამდენიმე ფოტოსურათი.

რედაქციამ შესთავაზა "დროშის" მკითხველებს, რომ ამ უტეხტო ფოტოსურათებისათვის თვითონ მოეუტყებინათ და რედაქციაში გამოეგზავნათ დოკონერი, ზუსტი და მახვილიანიფერი წარწერები.

ჩვენ უამრავი წერილი მივაღეთ. გამოქვეყნებული ფოტოსურათებისთვის წარწერები გამოგვიგზავნეს საქართველოს ყველა რაიონიდან: თავიდან წინა-

დაღებებს გვერდინდ მუშები, ვლებები, ინტელიგენციის წარმომადგენლები, მოსწავდეები.

რედაქციამ გულსამბით განიხილა ყველა შემოსული წერილი და მათ შორის საუკეთესოდ სცნო თბილისელი პაპა ტატიშვილის მიერ გამოგზავნილი ფოტოსურათების წარწერები.

პაპა ტატიშვილის რედაქცია ერთი წლით გამოუწერს ეურნალ "დროშის". შემოსული წერილობა შორის ყველაზე მეტი მოწონება დაიმსახურა, აგრეთვე შიშა იაფილები და ნათესო სკეიას მიერ გამოგზავნილმა ფოტოსურათების წარწერებმა.

გაღვივა ახანუობად 14 XII-78 წ., სელმოწერილია დასახებუად 26 I-78 წ., ქალაღის ზომა 10x1081წ., ფოზიური ნაბედი ფურცელი 5წ., პირბობითი ნაბედი ფურცელი 8წ., საღარიცხო-საგამომცემლო თამბაქო, ტირაჟი 25.000, შეჯ. 3150 ფს 00021 ფახი 30 კაბ.

Ежемесячный общественно-политический и литературно-художественный журнал «Дроша» (на грузинском языке) Издательство ЦК КП Грузии

საქ. კავ. ცი-ის გამოცემლობის სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. № 14. Типография издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, ул. Ленина, 14

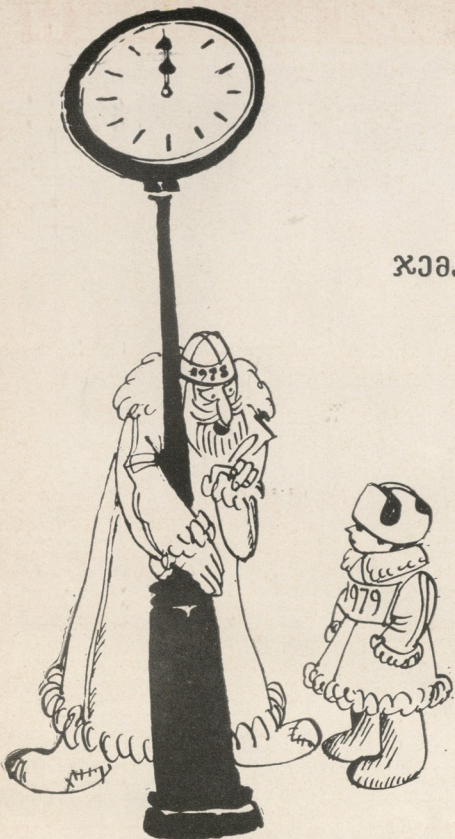
რედაქციის მისამართი 380008, თბილისი 8, რუსთაველის პრ. 48 ტელ. — მი. რედაქტორის — 99-54-86, პ/მგ. მდენის — 99-82-69, განყოფილების გამგებების — 99-28-43, 99-01-89.

რედაქციაში შემოსული მასალა ავტორს არ უბრუნდება.

მხატვარი

ჯემალ ლოლუა

— ქვეიანად იუავი, ბიძია, უურძნის დიდი მოსხვალი მოგელის, არ გალოთდე!

— ახლა უფას თასიცი, რომ მოვიოვოთ, არ იქნება ურიოო!

— რამდენ ლიბრიაია, თო იანი?

— ქალო, დამისხი ჩაი!

— ახლა მოგინდა ჩაის სმა, ქვევრები რომ ვესყლება ლვინით?!

ზამთარი.

თარხან არჩვადის ფოტო.